

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

FORMAR PART D'UN CLUB ESPORTIU AFECTA EN LA MOTIVACIÓ CAP A L'EDUCACIÓ FÍSICA EN INFANTS DE CICLE SUPERIOR?

Ponsatí Tuxans, Queralt

Treball de Fi de Grau

Curs: 2022/2023

Menció d'Educació Física

Tutora: Gemma Torres Cladera

Grau de Mestre d'Educació Primària

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, 8 de maig de 2023

Resum

Aquest Treball de Final de Grau té per objectiu analitzar si el factor de formar part d'un club esportiu afecta en la motivació cap a l'educació física, ja que aquesta es considera un element primordial en l'aprenentatge. El tema principal del treball és la motivació, tot i això, també tracta altres temes com ara les tipologies de la motivació, algunes teories relacionades amb aquesta i l'àrea de l'educació física. La mostra que ha participat en aquest estudi han estat els alumnes de cicle superior de l'escola Joan Coromines de Mataró. A partir de passar un qüestionari a aquests infants s'han extret els resultats de la investigació. Aquests mostren que tots els infants, formin part o no d'un club esportiu, estan bastant motivats a l'hora de fer educació física. Tot i això, cal destacar que els infants que no en formen part estan més motivats que els que sí que formen part d'un club esportiu.

Paraules clau: Motivació, motivació intrínseca, motivació extrínseca, educació física, educació primària, club esportiu, cicle superior.

Abstract

The aim of this Final Work Degree is to analyse whether the factor of being part of a sports club affects to the motivation for physical education, since this is considered an essential element in learning. The main topic of this paper is motivation, although it also deals with other topics such as the typologies of motivation, some theories related to it and the physical education area. The sample that took part in this study were the students from 5th and 6th grade of Joan Coromines, a school located in Mataró. The results of the research were obtained by sharing a questionnaire to these children. These showed that all the students, whether or not belonging to a sports club, are quite motivated while doing physical education. However, mention that children who do not belong to a sports club are more motivated than those who do belong to it.

Key words: Motivation, intrinsic motivation, extrinsic motivation, physical education, primary education, sports club, higher education.

Índex

1. Introducció	3
2. Marc teòric	4
2.1. La motivació: origen i definició	4
2.2. Tipus de motivació	5
2.2.1. Motivació intrínseca	6
2.2.2. Motivació extrínseca	8
2.2.3. Desmotivació	9
2.3. Determinants i nivells de la motivació	10
2.3.1. Motivació global	10
2.3.2. Motivació situacional	10
2.3.3. Motivació contextual	11
2.4. Motivació escolar	12
2.4.1. Determinants que influeixen en la motivació escolar	13
2.4.2. Set punts clau per aprendre	13
2.5. Teories d'aprenentatge motivacional	15
2.5.1. Teoria de Maslow	15
2.5.2. Teoria de l'autodeterminació	15
2.6. Educació física i motivació	16
2.6.1. Estratègies per augmentar la motivació instrínseca a les classes d'educació física	18
2.6.2. Educació física i desmotivació	19
2.7. Avaluació de la motivació	19
3. Justificació	21
4. Objectius i hipòtesis	23
5. Mètodes	24
5.1. Participants	24
5.2. Aspectes ètics	24
5.3. Instruments	25
5.4. Disseny i procediment	26
5.5. Anàlisi de les dades	29
6. Resultats	31
7. Discussió	45
8. Conclusions	51
9. Referències bibliogràfiques	54
10. Annexos	57
10.1. Full d'informació als participants	57
10.2. Document de consentiment informat	58
10.3. Full d'informació a l'empresa/institució	59
10.4. Document de consentiment informat	60
10.5. Qüestionari	61

1. Introducció

Actualment, estic cursant el 4t curs del grau de Mestra d'Educació Primària a la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya. En aquest treball, en primer lloc, trobem un marc teòric on s'expliquen els conceptes i els elements clau d'aquesta investigació. Seguidament, trobem la justificació del motiu de l'elecció d'aquest estudi, també s'exposen els objectius generals, els objectius específics, les hipòtesis i la metodologia que s'ha utilitzat al llarg del treball. A continuació trobem els resultats de la investigació, representats en gràfics, es fa una discussió per comparar aquests amb la teoria i, per últim, acaba amb unes conclusions finals.

Aquest Treball de Fi de Grau està relacionat amb l'àmbit d'Educació Física, ja que és la menció en la que m'he especialitzat aquests dos darrers anys i és l'àmbit en què en vull dedicar. Des de petita he tingut clar que volia ser mestra, més concretament especialitzada en educació física, ja que sempre m'ha agradat molt l'esport i he format part de clubs esportius de bàsquet. Resumint, aquest treball tracta sobre la motivació dels infants en les sessions d'educació física i es qüestiona si el fet de formar part d'un club esportiu afecta o no en aquesta.

La inquietud que em va fer decantar a aquest tema va ser perquè penso que la motivació és un dels elements claus de l'educació i de l'aprenentatge dels infants. És a dir, considero molt interessant conèixer el grau i el tipus de motivació de l'alumnat per tal d'ajustar les activitats i fer que aquesta sigui la més alta possible. D'aquesta manera penso que els infants estaran implicats en el seu procés d'aprenentatge i aquest serà ric, positiu, funcional i significatiu.

El propòsit del treball serà respondre a la pregunta: "L'alumnat que practica esport en un club esportiu està més motivat a l'hora de fer educació física?". Així doncs, la resposta s'extraurà a través de la recerca de fonamentació teòrica i l'aplicació pràctica. A més, per aconseguir respondre la pregunta de manera certa i verídica, es relacionaran els resultats que s'obtidran del qüestionari amb la recerca científica.

Finalment, comentar que a través d'aquest Treball de Fi de Grau espero extreure'n resultats, experiències, aprenentatges i coneixements, els quals em siguin d'ajuda i de referència en el meu futur professional com a mestra de primària especialitzada en educació física.

2. Marc teòric

2.1. La motivació: origen i definició

En moltes activitats de la vida, siguin del tipus que siguin, la motivació té un paper primordial per poder-les fer amb èxit. Tal com indica Ortiz de Pinedo (2020), l'ésser humà sempre ha tingut la necessitat de tenir un motiu per poder executar una acció.

Al llarg de la història s'han anat fent diferents estudis i descobriments sobre el concepte de motivació. Per poder comentar les primeres teories que es van fer sobre la motivació, tal com indica Reeve (1994), cal remuntar a l'Edat Antiga; precisament els grecs Aristòtil, Sòcrates i Plató. Durant tots aquests anys es van anar fent estudis i recerques sobre la motivació i els seus tipus. Però, tot i aquests milers d'anys d'estudis i recerques, avui dia, encara no hi ha una definició de motivació única i universal. Aquesta afirmació la destaquen Segons Escartí i Cervelló (1994), els quals consideren que tot i que el treball i l'esforç de molts teòrics i investigadors durant anys, encara no s'ha aconseguit donar resposta a la pregunta "què és la motivació?". Ambdós autors comenten que aquest fet és degut a dues causes: En un primer lloc, pel gran nombre de factors relacionats en aquest procés psicològic. Alguns d'aquests factors són biològics, socials, ambientals, emocionals, entre d'altres. En segon lloc, és degut al fet que aquests factors van intereuant entre si amb diferents graus provocant que variï la intensitat de la conducta. Vallerand (2004) afegeix que aquesta dificultat per poder respondre a la pregunta i poder definir el terme motivació és a causa de no poder-se observar directament. A la taula que hi ha a continuació es fa un recull de definicions que han anat fent diferents autors.

DEFINICIONS DE MOTIVACIÓ	
Ortiz de Pinedo (2020)	"Factor que define los condicionantes internos o externos que aumentan la activación o mantenimiento de determinados comportamiento o acciones". (p. 8)
Valenzuela, J. (2007)	"La motivación es un constructo hipotético que da cuenta de aquello que impulsa al hombre a actuar." (p. 411)
Santander Universidades (2021)	"Conjunto de factores internos o externos que determinan en parte las acciones de una persona".

Vallerand (2004)	“internal and/or external forces that lead to the initiation, direction, intensity and persistence of behavior”. (p. 428)
Lorenzo (1996) citat per Escartí i Cervelló (1994)	“La motivación es un término de significado muy amplio que puede englobar numerosos aspectos de la conducta... en general, se refiere al < por qué > de la intensidad y dirección del comportamiento.” (p. 232)
Cashmore (2002) citat Escartí i Cervelló (1994)	“La motivación es un estado o proceso interno que activa, dirige y mantiene la conducta hacia un objetivo.” (p. 232)

Esquema 1. Taula amb definicions sobre la motivació. Extret de font pròpia.

Així doncs, amb totes les definicions anteriors es pot concloure aquest primer apartat afirmant que la motivació és un estat determinat per un conjunt de factors interns i externs, els quals activen, dirigeixen i mantenen la conducta en una acció.

2.2. Tipus de motivació

A través de les diferents investigacions i teories que s’han anat realitzant al llarg del temps, tal com afirma Ortiz de Pinedo (2020), s’ha anat descobrint l’existència de diferents tipus de motivació. La motivació és una variable psicològica que en funció d’uns factors socials, ambientals i biològics augmenta o disminueix en una mateixa persona. Aquesta afirmació la destaquen els autors Escartí i Cervelló (1994), els quals també afirmen que per ajudar a descobrir la funció de la motivació és important conèixer els orígens de la motivació de cada persona per poder identificar les característiques que la diferencien. Per aquest motiu, les investigacions s’han centrat en l’origen de l’impuls que fa actuar a l’ésser humà. En aquest cas, seguint les afirmacions de Soriano (2001) aquest impuls pot ser intern (intrínsec) o bé, extern (extrínsec) a la persona.

La motivació intrínseca, tal com afirma Reeve (1994) és la que activa a la persona a partir d’impulsos interns. Soriano (2001) afegeix que és innata, ja que no depèn de cap factor extern i només es basa en sentiments, emocions i impulsos de la mateixa persona. En canvi, la motivació extrínseca, tal com diu el seu nom depèn d’un factor extern. Aquest factor, segons els autors Soriano (2001) i Escartí i Cervelló (1994) poden ser altres persones o l’ambient. És a dir, els factors externs que impulsaran a la persona a motivar-se seran les condicions ambientals on es trobi o bé persones que l’estimularan a fer-ho. Així doncs, la principal diferència entre ambdues tipologies de motivació, com bé afirma Lagunas (2009) és la

següent: la motivació intrínseca es basa en el plaer i la motivació extrínseca es basa en l'obligació i la responsabilitat.

Santander Universidades (2021) comenta que no hi ha un tipus de motivació que sigui bona i l'altra que sigui dolenta, ja que l'essencial és aconseguir trobar un equilibri entre la motivació intrínseca i la motivació extrínseca. Segons un estudi fet per Lepper, Henderlong, Gingras (1999) citat pel mateix autor, Santander Universidades (2021) afirma que les recompenses i els impulsos que reben de l'exterior afecten la motivació intrínseca de diferents maneres:

- L'excés de recompenses i impulsos externs podria acabar provocant la disminució de la motivació intrínseca. És a dir, si una persona està constantment rebent recompenses i/o obligacions per fer una activitat que realitza per plaer, al llarg del temps aquest plaer anirà disminuint.
- En força ocasions la motivació extrínseca és un recurs molt útil i resolutiu quan es comença a fer una activitat per primera vegada. Aquesta activitat ha de tenir la característica que mai s'hauria començat per interès i plaer personal.
- Malauradament, la societat sempre ha necessitat l'aprovació i la validació social abans de fer qualsevol activitat. Aquest fet és causat per la motivació extrínseca, ja que es necessita un factor extern per poder estar motivat a l'hora de començar a fer l'activitat. Així doncs, aquesta aprovació i validació social farà augmentar la motivació intrínseca per quant es realitzi l'acció.

En resum, existeixen dos grans tipus de motivació; la intrínseca, la qual es caracteritza per ser innata i per activar a la persona a partir d'impulsos interns (sentiments, plaers, emocions, etc.) i l'extrínseca, la qual es caracteritza per activar a la persona a partir d'impulsos externs a ella. Aquests normalment són altres persones o bé l'ambient. Finalment, remarcar que ambdues tipologies de motivacions són bones sempre que estiguin equilibrades.

2.2.1. Motivació intrínseca

La primera gran tipologia de motivació és la intrínseca. Aquesta com bé ens indica el seu nom és interna. Santander Universidades (2021) la defineix com ser aquella que neix de l'interior de cada persona i no depèn de com estímul ni recompensa externa. Aquesta afirmació l'acaba d'aprofundir l'autor Soriano (2001), el qual comenta que aquest tipus de motivació es troba en les persones que fan les activitats per plaer propi. Dit amb les paraules d'Escartí i Cervelló

(1994), aquest tipus de motivació també es caracteritza per realitzar una acció sense l'esperança de rebre una recompensa. Lagunas (2009), posa un clar exemple d'aquesta tipologia de motivació: els hobbies, els quals mentre es fan provoquen plaer, autosuperació i sovint èxit.

A l'hora de definir la motivació intrínseca Vallerand (2004) afegeix que aquesta es basa en la participació i implicació a l'hora de realitzar una activitat o una acció la qual genera plaer i satisfacció mentre s'està portant a terme. A més, Ortiz de Pinedo (2020) afirma que aquesta és innata, és a dir, neix amb la persona i no s'adquireix a través de l'experiència. Tal com diu Cirino (2003) citat per Ortiz de Pinedo (2021) "en definitiva, se puede definir la motivación intrínseca como la capacidad innata del individuo a realizar actividades para obtener satisfacción personal, ya que sus acciones no dependen de factores o motivos externos al individuo." (p.10)

L'autor Soriano (2001) considera que la motivació intrínseca es basa en una sèrie de necessitats psicològiques com ara l'autodeterminació, l'efectivitat i la curiositat, ja que totes tres són les encarregades de mantenir la conducta tot i no haver-hi estímuls externs. El mateix autor comenta que les conductes intrínseques potencien el fet de buscar novetats, d'innovar, d'enfrontar-se a reptes i satisfer les necessitats psicològiques. Dit amb altres paraules, la motivació intrínseca anima a l'individu a voler superar-se i tenir ganes d'assolir els objectius i els reptes que es trobi.

Cal destacar que dins de la motivació intrínseca apareix una altra subtipologia de motivació, la qual rep el següent nom: motivació d'assoliment. Escartí i Cervelló (1994) consideren que aquest tipus es troba dins la motivació intrínseca, ja que tot i que no sorgeix de forma espontània o innata, és induïda pel mateix individu.

Aquesta, tal com afirma Soriano (2001) és la que s'esforça i exigeix l'èxit personal. Així doncs, partint d'aquesta teoria l'ésser humà es troba en mig de dues situacions oposades. La primera situació és la motivació per poder assolir l'objectiu i així doncs, assolir l'èxit. En canvi, l'altra situació és causada per la motivació per evitar el fracàs per no haver pogut assolir ni l'objectiu ni l'èxit.

Segons Soriano (2001), sovint aquesta tipologia de motivació es relaciona amb el fet de competir. Aquesta relació és errònia, ja que mentre una persona està motivada per assolir l'èxit no l'afecta ni li impedeix que els altres també ho estiguin i ho aconseguixin.

Excepcionalment, aquest fet serà vertader si no es troba dins d'un context esportiu o competitiu, ja que aleshores s'intentarà dedicar l'esforç i dedicació més gran possible perquè els altres no puguin assolir l'èxit. La motivació d'assoliment, com bé comenta Soriano (2001) es comença a desenvolupar durant els primers anys de vida. Dit amb altres paraules, comença a aparèixer quan la persona ja és capaç i és conscient que el resultat de les seves activitats depèn únicament d'ell o d'ella i no dels altres o de l'atzar.

2.2.2. Motivació extrínseca

L'altra tipologia de motivació és l'extrínseca. Aquesta segons els autors Escartí i Cervelló (1994), en comparació amb la intrínseca és la més feble i inestable ja que no depèn de l'individu, sinó que depèn de factors, recompenses i estímuls externs a ell. Per tant, com bé afirma Santander Universidades (2021) la motivació extrínseca és aquella que es porta a terme per tal d'aconseguir una recompensa externa i no per satisfacció. Vallerand (2004) afegix que dins la motivació extrínseca el plaer, la participació, la implicació i la satisfacció durant una activitat provenen i deriven de factors externs. Dit amb altres paraules, els estímuls que els ofereix l'activitat no els transmet plaer, sinó el que els transmet són estímuls que reben externs a aquesta. Per últim, destacar la cita de Lagunas (2009) "la motivación extrínseca aparece cuando lo que atrae no es la acción que se realiza en sí, sino lo que se recibe a cambio de la actividad realizada. (p. 293)

Els factors que es troben dins de la motivació extrínseca són, com bé afirma Soriano (2001) la recompensa, el càstig i l'incentiu. En primer lloc, la recompensa consisteix en un objecte atractiu que es dona a la persona una vegada ha acabat l'activitat. Tal com afegix el mateix autor, aquesta recompensa augmenta la probabilitat que la persona vulgui repetir l'activitat. En segon lloc, el càstig, segons Soriano (2001) també és un càstig, però en aquest cas, no és atractiu per la persona. Igual que la recompensa també es dona al final de la conducta o de l'activitat fent que es redueixi les probabilitats que es vulgui tornar a repetir l'acció o l'activitat. En tercer lloc, l'incentiu es tracta d'un factor que atrau o no a la persona que porti a terme o no l'acció. Un quart factor que afegix Santander Universidades (2021) és la validació personal d'altres persones. És a dir, tenir l'aprovació i la validació per part d'un tercer a l'hora de fer alguna activitat o tenir alguna conducta. Alguns exemples d'aquest quart factor serien els elogis.

2.2.3. Desmotivació

Durant la realització les investigacions, estudis i creacions de teories sobre la motivació que s'han anat fent al llarg dels anys, tal com afirma Ortiz de Pinedo (2020) s'ha demostrat i s'ha verificat un tercer tipus de motivació: la desmotivació. Aquesta com bé indica el seu prefix denota oposició o negació, en aquest cas, del factor psicològic; motivació. Aquest tipus de motivació no és gens beneficiós per l'ésser humà, ja que com bé afirma Vallerand (2004) genera sentiments d'incompetència, fracàs i estancament. Tot i això, tant Vallerand (2004) com Ortiz de Pinedo (2020) coincideixen en el fet que la desmotivació es troba quan una persona no té cap impuls, intencionalitat i estímul ni intern ni extren alhora de realitzar accions o activitats.

Ortiz de Pinedo (2020) afirma que els impulsos motivacionals són clau perquè l'ésser humà tingui ganes d'afrontar i superar els reptes i els obstacles que se li vagin posant per davant al llarg de la seva vida, sigui dins l'àmbit que sigui. A més, també comenta que si una persona no té cap impuls motivacional, aquesta no podrà evolucionar ni desenvolupar-se correctament.

Per tant, seguint les aportacions del mateix autor, la desmotivació es troba en el nivell més baix dels altres tipus de motivació (intrínseca i extrínseca). Aquest fet és degut a l'absència dels dos tipus de motivació sigui per manca d'estímuls interns o externs.

Per resumir les tres tipologies de motivació, a la taula de continuació s'exposen les característiques principals de cadascuna d'elles.

MOTIVACIÓ INTRÍNSECA	És innata.
	No depèn de factors externs.
	Es produeix per plaer i satisfacció.
	No es produeix per rebre recompenses
MOTIVACIÓ EXTRÍNSECA	Depèn de factors externs (recompenses, càstigs i incentius).
	No es fa per plaer ni per satisfacció.
	El plaer i la satisfacció depenen de l'exterior.

DESMOTIVACIÓ	Genera sentiments d'incompetència, fracàs i estancament.
	No hi ha impulsos externs ni interns.

Esquema 2. Característiques tres tipologies de motivació. Extret de font pròpia.

2.3. Determinants i nivells de la motivació

Partint de l'afirmació de Vallerand (2004) la qual destaca que la motivació és un factor psicològic present en tots els individus, a continuació s'exposen els tres nivells jeràrquics desenvolupats pel mateix autor. Aquests tres nivells, tal com indica Ortiz de Pinedo (2020) formen un model, el qual resulta ser imprescindible per poder analitzar l'evolució de la motivació de cada persona.

2.3.1. Motivació global

El primer nivell, segons comenta Vallerand (2004) s'ha trobat molt poca informació sobre els determinants que influeixen en aquest nivell de motivació. Com bé indica el seu nom, aquest nivell de motivació es veu influenciat i determinat per l'impacte de factors globals. Vallerand (2004) posa de referència el factor social, el qual està present en tots els contextos de la vida quotidiana de les persones. També, remarcar el que comenta el mateix autor, el qual considera que els factors globals ajuden a desenvolupar la motivació global de cadascú. Per aquest motiu, Escartí i Cervelló (1994) afegixen que la motivació global està relacionada amb les característiques, la personalitat i els trets principals de cadascú.

D'altra banda, l'autor Ortiz de Pinedo (2020) afegix que aquest nivell de motivació es fa servir per què la persona pugui interactuar amb l'entorn a través d'estímul externs i/o interns.

2.3.2. Motivació situacional

Per tal d'aprofundir en aquest segon nivell de motivació, cal posar atenció en el que comenten els autors Escartí i Cervelló (1994) sobre aquesta. Ambdós autors consideren que aquest nivell està caracteritzat per l'estat en què es troba l'individu mentre està fent l'activitat. Dit amb altres paraules, en funció de l'activitat i de la situació la persona presentarà un tipus de motivació o un altre.

Vallerand (2004) afirma que hi ha tres variables que influeixen a la motivació situacional. Aquestes variables en són tres i són les següents: la tasca, l'ambient i les diferències individuals. El primer factor, la tasca, tal com afirma Vallerand (2004) hi ha que són més agradables o ens provoquen més satisfacció que d'altres. Aquest fet també es veu afectat per la durada o el grau de dificultat d'aquestes. El segon factor, és l'ambient, el qual va variant al llarg del temps i alguns potser només estan present puntualment. El tercer i últim factor de la motivació contextual, és les diferències individuals. Aquest factor, igual que els altres dos, són diferenciats i definits per Vallerand (2004), el qual comenta que en aquest últim factor es basa en crear diferències individuals, les quals es van construir socialment.

Ortiz de Pinedo (2020) comenta que aquest nivell de motivació és l'inferior de tots tres, ja que consisteix en una motivació la qual ve donada només quan les persones estan realitzant una activitat.

2.3.3. Motivació contextual

El tercer nivell de motivació, segons afirma Vallerand (2004), també es pot veure afectat pels tres factors de la motivació situacional: la tasca, l'ambient i les diferències individuals. A més Ortiz de Pinedo (2020) considera que aquest nivell de motivació fa referència a l'orientació de la motivació en un context concret. Vallerand (2004) comenta que un altre factor que pot tenir un paper important en aquest nivell de motivació és el factor social.

Escartí i Cervelló (1994) comenten que aquest nivell de motivació està relacionat amb la vida quotidiana de les persones, ja que fa referència a l'orientació motivacional que tenen en els diferents contextos on realitzen activitats durant el seu dia a dia.

En conclusió, existeixen tres tipus de determinants i de nivells de la motivació, els quals els podeu trobar en formar esquemàtic a continuació:

- **Motivació global:** està influenciada per factors globals, els quals estan presents en tots els contextos quotidians.
- **Motivació situacional:** està influenciada en l'estat anímic en què es troba cadascú.
  - **Presenta tres variables** → la complexitat i la durada de la tasca, l'ambient i les diferències individuals.
- **Motivació contextual:** està influenciada per la situació del context en què es troba la persona en un determinat moment. També presenta tres variables, les quals són les mateixes que les de la motivació situacional.

2.4. Motivació escolar

Tal com afirma Valenzuela (2007) sovint es confon el concepte de motivació escolar, ja que aquest s'associa a estar implicat a fer les tasques de l'escola. Tot i això, voler fer aquestes tasques no significa voler aprendre. El mateix autor diu que per molts autors, és evident que si un alumne està motivat per fer les tasques, també estarà motivat per aprendre. Valenzuela (2007) destaca i analitza el perquè aquesta suposició no sempre és correcta.

Segons Ortiz de Pinedo (2020), la motivació és un factor fonamental en el procés d'aprenentatge dels alumnes, per adoptar conductes adequades i poder desenvolupar l'autonomia personal. Per aquest motiu a continuació s'analitza el concepte de motivació escolar.

Valenzuela (2007) diu que per poder definir el concepte de motivació escolar, primerament cal situar-lo en un pla d'escola. El mateix autor considera que la figura de l'escola és una condició necessària perquè pugui existir un aprenentatge el qual tingui en compte els tres elements claus, els quals són els següents: voler, ser capaç i oportunitat. Destacar que Valenzuela (2007) col·loca els tres elements en forma de triangle, per tal de fer visible la dependència i la correlació de tots tres elements per poder entendre el concepte de motivació escolar. Aquest concepte el defineix Valenzuela (2007), el qual afirma que la motivació escolar és el conjunt de determinants que impulsen als alumnes a implicar-se i a comprometre's en el seu procés d'aprenentatge i a perseverar davant de les dificultats que es trobi.

Pel que fa als diferents tipus de motivació en contextos educatius, Lagunas (2009) considera que la motivació intrínseca es porta a terme quan l'alumnat es mostra proper a la tasca i actiu a l'hora d'aprendre. En canvi, considera que la motivació extrínseca es troba quan l'alumnat només es fixa en el resultat final, en aquest cas, les notes. Davant d'aquesta afirmació, Ortiz de Pinedo (2020) opina que aquest tipus de motivació no és l'adequada per poder desenvolupar-se ni portar a terme un bon procés d'aprenentatge, ja que va disminuint a llarg termini. Per aquest motiu, el mateix autor considera que a l'hora d'aprendre hi ha d'haver un equilibri entre les dues tipologies de motivació per tal que l'alumnat pugui tenir un desenvolupament positiu.

2.4.1. Determinants que influeixen en la motivació escolar

En el següent punt s'exposaran els determinants que influeixen en la motivació escolar segons Valenzuela (2007). Aquests punts es poden trobar des de la pàgina 417 a la 421.

1. Les concepcions sobre l'objectiu de l'escola: és la matriu per la qual l'alumnat es proposa metes d'aprenentatge.
2. Aprenentatge significatiu: són els continguts funcionals per tal que l'alumnat pugui relacionar-los amb els seus coneixements previs.
3. Autoeficàcia: són els prejudicis que fan les persones sobre les seves capacitats.
4. Concepcions sobre la intel·ligència: són les encarregades de generar nivells de confiança.
5. Percepció del valor de la tasca: es basa en la funcionalitat de la tasca i dels continguts personals i socials que genera.
6. Percepció sobre les exigències de la tasca: són judicis personals metacognitius sobre els coneixements previs i les estratègies necessàries a portar a terme per poder fer la tasca adequadament.
7. Percepció del control de la tasca: és la capacitat de tractar significativament la informació de la tasca.

D'altra banda, Ortiz de Pinedo (2020) considera que el nivell de dificultat de les tasques i l'elecció del grup de treball són dos elements que també influeixen en la motivació escolar de l'alumnat.

2.4.2. Set punts clau per aprendre

“En lugar de preguntarnos ¿Cómo puedo motivar a mis alumnos?, deberíamos plantear la pregunta desde esta otra óptica: ¿Cómo puedo conseguir que estos chavales se motiven?” (Gilbert, I., 2005, p.1). A través d'aquesta pregunta, el mateix autor proposa i presenta set punts a seguir per tal de mantenir els alumnes motivats a l'hora d'aprendre.

1. Estimular als alumnes a formular-se objectius tant a l'àmbit acadèmic com a l'àmbit personal. Per avaluar l'assoliment d'aquests objectius ens hem de fixar de forma exhaustiva en la millora i en el progrés individual. Tot i així, Gilbert (2005) diu que si per avaluar l'èxit dels objectius es fa una comparació amb les altres persones, no

sempre es tindrà el sentiment de fracàs, sinó que es portarà a terme una motivació externa per ensenyar i demostrar als altres les habilitats pròpies.

2. El factor individual més important en el procés d'aprenentatge és l'estat en què es troba l'alumnat. Si aquest es troba en un mal moment, no serà capaç de desenvolupar un procés d'aprenentatge significatiu i positiu. En canvi, si està en un bon moment sí que ho podrà fer. "El estado de aprendizaje ideal es aquel que combina unos elevados niveles de desafío con unos bajos niveles de estrés." (Gilbert, I., 2005, p.3)
3. El mestre o la mestra s'ha d'assegurar que l'alumnat és capaç de controlar la situació i ha de donar diferents oportunitats per tal que tothom quedi inclòs dins de l'aprenentatge. A més, s'ha de donar responsabilitats, ja que aquestes faran que els infants estiguin motivats i implicats en l'aprenentatge.
4. Establir vincles amb la vida a l'escola i la vida fora de l'escola.
5. Mantenir, crear espais i establir moments perquè l'alumnat es pugui relacionar. El mestre o la mestra ha de procurar que les relacions siguin bones. A més, Gilbert (2005) considera que el mestre o la mestra, sempre ha d'entrar a l'aula amb una actitud motivadora, oberta i activa.
6. Integrar les curiositats i les motivacions dels alumnes a l'hora d'ensenyar.
7. Oferir oportunitats per tothom. Dit amb altres paraules, potenciar la participació de tot l'alumnat.

Resumint, el concepte de motivació escolar significa voler aprendre, ser capaç i tenir l'oportunitat de fer-ho. Si es donen tots tres factors, els alumnes s'implicaran i es comprometran en el seu procés d'aprenentatge. En la motivació escolar, també existeix la motivació intrínseca (l'alumne es mostra proper i actiu durant la tasca) i l'extrínseca (l'alumne només es fixa en el resultat). A més, fent referència al que s'ha comentat als apartats 2.4.1. i 2.4.2 hi ha altres determinants, els quals segons com es portin a terme i com es tinguin en compte influenciaran positivament o negativament en la motivació escolar de l'alumnat.

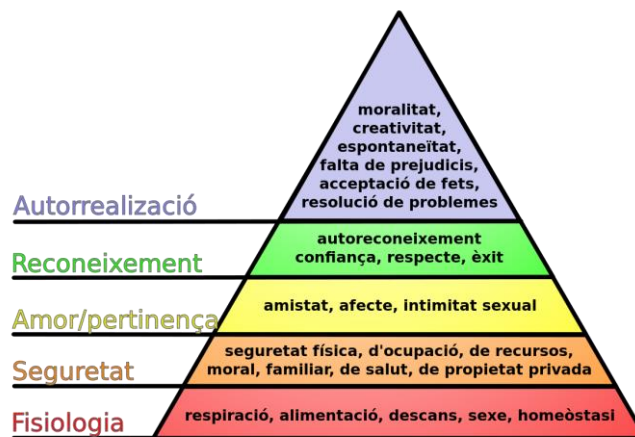
2.5. Teories d'aprenentatge motivacional

En el següent apartat es presenten dues teories relacionades amb la motivació. La primera teoria exposada rep el nom de Teoria de Maslow i la segona rep el nom de Teoria d'autodeterminació.

2.5.1. Teoria de Maslow

El psicòleg Abraham Maslow va elaborar una piràmide on hi ha especificades de manera jeràrquica les necessitats que tenen les persones per poder viure en condicions. Aquesta piràmide rep el nom de "Piràmide de les necessitats" i Maslow (1991) considera que el factor psicològic de la motivació sorgeix també per satisfer les necessitats. A més, cal remarcar que les motivacions de cada individu seran diferents en funció de com de cobertes i satisfetes estiguin les necessitats.

Segons aquesta teoria i tal com afirma Lagunas (2009), el psicòleg Maslow va dividir la piràmide en cinc nivells de necessitats diferents i els va classificar en funció de la importància que tenen aquests en la vida de les persones. Com bé es pot observar a l'esquema 3, a la base de la piràmide hi ha les necessitats bàsiques i al cim les d'ordre psicològic.

Esquema 3: Piràmide de Maslow. Estret de Viquipèdia.org

2.5.2. Teoria de l'autodeterminació

Tal com afirmen Moreno-Murcia, Joseph i Huéscar (2013) la teoria de l'autodeterminació és una teoria general sobre la motivació i la personalitat dels individus. La idea principal que defensa aquesta teoria, tal com indiquen els mateixos autors, és que la conducta de les persones es veu influenciada per tres necessitats psicològiques; l'autonomia, la competència

i la relació amb els altres. Les tres necessitats són clau per poder tenir un desenvolupament i benestar personal i social òptim.

Aquesta teoria està relacionada amb la motivació de les persones, ja que tal com afirmen Moreno-Murcia, Joseph i Huéscar (2013) la satisfacció de les tres necessitats afavoreix positivament a la motivació. Tot i això, la manca de satisfacció de les tres necessitats afectaria negativament a la motivació intrínseca i positivament a la motivació extrínseca i la desmotivació.

En un primer lloc, Moreno-Murcia, Joseph i Huéscar (2013) afirmen que la teoria de l'autodeterminació estableix tres tipus de motivadors intrínsecs: la motivació intrínseca cap al coneixement (fer una activitat per plaer), la motivació intrínseca cap a l'execució (fer una activitat per millorar) i la motivació intrínseca cap a l'estimulació (fer una activitat per viure experiències noves).

En segon lloc, Moreno-Murcia, Joseph i Huéscar (2013) consideren que la motivació extrínseca inclou quatre regulacions: La primera és una regulació extern en la que la persona actua per un estímul extern. La segona és una regulació introjectada i consisteix en que la persona estableix regles per l'acció per evitar la culpabilitat. La tercera, la regulació identificada, la persona li dona importància a l'activitat que ha de realitzar. Per últim, la regulació integrada, on diferents regulacions han estat assimilades significativament.

En tercer i últim lloc, Moreno-Murcia, Joseph i Huéscar (2013) diu que la desmotivació es produeix quan la persona no té intenció d'implicar-se en la tasca i, en el cas que s'impliqués, ho faria de forma desorganitzada i poc significativa.

2.6. Educació física i motivació

Avui dia, seguint amb les afirmacions de Corbinos (2013), moltes vegades es dona el cas que hi ha alumnat que ja està motivat i té ganes d'aprendre i seguir construint el seu procés d'aprenentatge. Aquest fet no es troba en tots els alumnes, ja que hi ha que necessiten buscar estímuls externs per continuar fent esport. El mateix autor considera que la motivació intrínseca es troba quan un alumne està motivat i s'esforça per millorar i intenta superar-se. Dins de l'àrea d'Educació Física, l'alumnat que està motivat intrínsecament realitza les activitats per plaer. Tal com indiquen Escartí i Cervelló (1994) els entorns esportius han de donar oportunitats perquè els esportistes puguin satisfer les raons per les quals s'inicien, s'apliquen i perseveren en l'esport.

Els autors Escartí i Cervelló (1994) fan referència a la piràmide de les necessitats Maslow, per tal de relacionar-ho amb les necessitats que impulsen als alumnes a les classes d'educació física. Els mateixos autors diferencien tres necessitats diferents; divertir-se i buscar nous estímuls, sentir-se membre d'un grup i demostrar ser competent en l'esport.

D'una banda, Escartí i Cervelló (1994) consideren que en les classes d'educació física, els alumnes que estan intrínsecament motivats seran els que participaran més en les activitats i els que persistiran davant de les dificultats. En canvi, els alumnes que estan extrínsecament motivats la seva participació estarà influenciada pel reconeixement social i les recompenses. "Por eso mismo, consideramos que en el ámbito de la actividad física y el deporte es indispensable intensificar todos aquellos procedimientos que permiten consolidar e incrementar la motivación intrínseca, ya que el desarrollo de actividades orientadas hacia la satisfacción, la diversión y el disfrute "enganchan" al sujeto en el deporte a largo plazo." (Escartí, A., Cervelló, E., 1994, p.242)

D'altra banda, Ortiz de Pinedo (2020) diu que en les classes d'educació física els estímuls que regulen la motivació de l'alumnat s'associen a la participació en activitats esportives dins i fora de l'escola. És a dir, un factor clau per desenvolupar la motivació innata entre l'alumnat és fent esport dins i fora del centre educatiu, sempre que hi hagi un clima de diversió i de confiança.

Un factor que ajudarà a l'alumnat a estar motivat en les classes d'educació física, tal com afirma Corbinos (2013) és el mestre o la mestra. "Els docents han de transmetre entusiasme i energia als seus alumnes en les classes d'Educació Física." (Corbinos, X., 2013, p.13). Dit amb altres paraules, segons l'actitud que tingui el mestre o la mestra d'educació física aquest podrà generar un clima motivacional durant les seves classes, el qual facilitarà la implicació de l'alumnat alhora de realitzar les activitats.

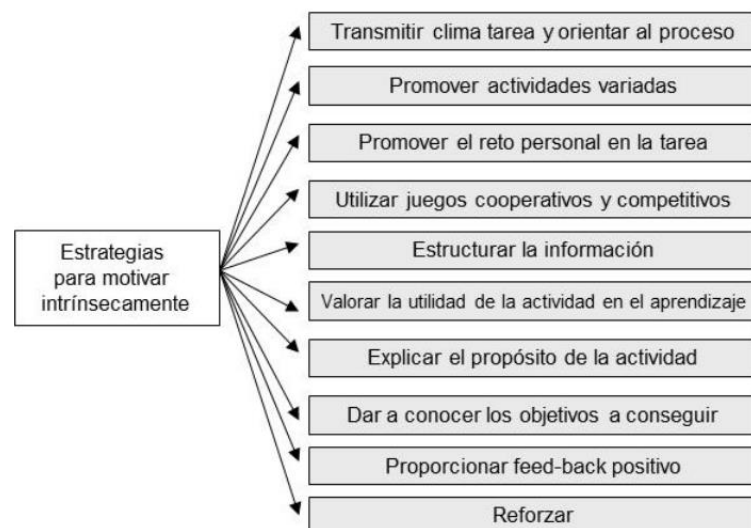
El mateix autor Corbinos (2013), cita un estudi anomenat TARGET, el qual s'utilitza per observar les estratègies que han de seguir els mestres i les mestres per poder motivar a l'alumnat a les classes d'educació física. Algunes d'aquestes estratègies són: les tasques i les activitats, l'autoritat, el reconeixement, l'agrupació, l'avaluació i el temps.

2.6.1. Estratègies per augmentar la motivació intrínseca a les classes d'educació física

L'autor Ortiz de Pinedo (2020) afirma que avui dia la motivació intrínseca es considera la variable amb més influència en el desenvolupament de l'ésser humà. En el cas de les classes d'educació física, tal com diu el mateix autor, aquest tipus de motivació és primordial perquè hi pugui haver una evolució, una autonomia i un desenvolupament adequat a l'etapa educativa en la que es trobin els alumnes. Dit amb altres paraules, durant les classes d'educació física s'han de realitzar activitats divertides i amb un cert grau de dificultat per tal de provocar que l'alumnat creï objectius, els quals haurà d'assolir a través d'impulsos interns.

A continuació s'exposa una proposta elaborada pels autors Moreno-Murcia, Joseph, Huéscar (2013). Aquesta proposta està dirigida a mestres i ofereix una sèrie d'estratègies que ajuden a augmentar la motivació intrínseca de l'alumnat a les classes d'educació física. L'objectiu de la proposta és crear un clima motivacional per ajudar a l'alumnat a satisfer les necessitats psicològiques bàsiques (competència, autonomia i relacions amb els altres).

Destacar que les estratègies que podreu observar a l'esquema 4 són extretes dels treballs de Moreno-Murcia, Cervelló, González-Cutre, Julián i Del Villar (2011) i Zomeño, Álvarez i Moreno-Murcia (2012) citats per Moreno-Murcia, Joseph, Huéscar (2013).

Esquema 4. Estratègies per motivar intrínsecament. Extret de Moreno-Murcia, J., Joseph, P., Huéscar, E. (2013). p.36

Ortiz de Pinedo (2020) comenta que uns altres factors que intervenen en aquest tipus de motivació són l'ambient i el context que té l'infant durant el procés d'aprenentatge. Segons l'autor, un ambient d'aprenentatge tranquil on no es pressioni a l'alumnat, afavoreix l'augment de l'autoestima individual.

2.6.2. Educació física i desmotivació

Normalment, tal com afirmen Escartí i Cervelló (1994) perquè una persona s'iniciï en un esport i es mantingui motivat a l'hora de fer-la, és necessari que aquest li resulti interessant i l'ajudi a satisfer alguna de les seves necessitats. Quan es dona el cas que passa tot el contrari, la persona es començarà a desil·lusionar i, per tant, acabarà abandonant l'activitat física.

Davant d'aquest fet, Escartí i Cervelló (1994) presenten els dos motius més recurrents alhora de deixar d'estar motivat en fer activitat física. El primer motiu és el conflicte d'interessos amb altres activitats. És a dir, quan la persona troba que li motiven més activitats diferents a la que practica. El segon motiu és el factor negatiu, el qual es troba fora de l'abast de la persona. Aquest factor pot ser l'entrenador o el mestre o la mestra.

En conclusió, s'han de potenciar les estratègies i els factors que ajuden a augmentar la motivació intrínseca dels alumnes. Aquests factors, tal com s'ha comentat a l'apartat anterior són: fer esport dins i fora del centre educatiu, que hi hagi un clima de diversió i de confiança, crear un clima motivacional, el mestre o la mestra i l'estudi TARGET. Potenciant aquests factors i estratègies, segons han afirmat els autors esmentats anteriorment, s'aconseguirà que els alumnes es motivin intrínsecament i, per tant, es mostrin actius i participatius en les activitats i persistiran davant de les dificultats.

2.7. Avaluació de la motivació

“Como cualquier otra variable psicológica que influya en la ejecución deportiva, la motivación debe ser evaluada regularmente a fin de mantener sus niveles entre unos valores aceptables a lo largo del tiempo.” (Escartí, A., Cervelló, E., 1994, p.257). Per aquest motiu, s'ha de portar a terme una avaluació contínua per tal de poder detectar el grau de motivació i desmotivació de l'esportista.

Els autors Escartí i Cervelló (1994) comenten que dos instruments per avaluar la motivació són l'observació sistemàtica i l'entrevista psicològica. Tot i això, els mateixos autors comenten que aquests instruments no són suficients per aconseguir extreure tota la informació a l'esportista i que aquesta pugui ser avaluada correctament. Davant d'aquest fet presenten dos instruments alternatius els quals són les escales i els qüestionaris. Consideren que ambdós instruments sí que poden fer una avaluació eficaç quan no es té el temps o no es pot estar present per fer l'observació sistemàtica.

3. Justificació

Una vegada analitzat l'estat actual d'aquest tema en el marc teòric, s'observa com la motivació és un factor psicològic molt personal i subjectiu. Destacar el que comenten Vallerand i Thill (1993) citats per Escartí i Cervelló (1994), els quals defineixen la motivació com un impuls descrit per forces internes i externes. Aquestes forces són les encarregades de produir la iniciació, la direcció, la intensitat i la perseverança de la conducta. Gràcies a aquestes forces es podrà veure reflectit en la conducta de l'individu a l'hora d'assolir els objectius i persistir davant de les dificultats. Aquest fet, el podem aplicar dins les aules i dins les sessions d'educació física, ja que els mestres han d'observar quines motivacions té cada alumne per poder dissenyar activitats tenint-les en compte i així doncs assegurar-se que aquest es mostrarà actiu durant el seu procés d'aprenentatge.

Aquesta investigació surt de la necessitat de conscienciar de la importància de conèixer les motivacions dels infants, les quals seran clau perquè aquests estiguin implicats i trobin un sentit en el seu procés d'aprenentatge. Tal com afirma Bennàsar (2021) és necessari conèixer els factors que influeixen en la motivació de l'alumnat d'Educació Primària en les sessions d'Educació Física. En aquest cas, el factor que s'investigarà principalment és el de formar part o no d'un club esportiu.

Moreno, Gómez i Cervelló (2010) citats per Bennàsar (2021) comenten que "la motivació de l'alumnat ha estat objecte d'investigació durant molt de temps, passant per una gran varietat de posicions pedagògiques diferents. En l'actualitat, aquest tema encara continua sent bastant preocupant i més si parlem de la motivació dins l'àrea d'Educació Física." (p. 9) Davant d'aquesta afirmació, s'ha trobat interessant i s'ha trobat oportú investigar més sobre aquest tema per tal de tenir més informació i poder gestionar millor la motivació dels infants a les classes d'educació física.

A través d'aquest estudi s'elaborarà un instrument el qual permetrà conèixer el grau de motivació de l'alumnat a les classes d'educació física i conèixer els motius i quin tipus de motivació predomina en cada cas. A més, serà un recurs que es podrà fer servir en un futur a les escoles i que els mestres podran utilitzar per ser conscients de la motivació dels alumnes i poder fer front a aquest fet. Segons Bennàsar (2021) és imprescindible oferir als mestres d'educació física recursos i instruments que ajudin a conèixer el grau de motivació dels infants per. A més, aquest estudi permetrà als mestres d'educació física tenir un feedback dels seus alumnes, fet que ajudarà a adaptar i adequar les sessions a les seves motivacions.

Per aquest motiu, aquest estudi consistirà en elaborar un qüestionari per passar-lo a l'alumnat de cinquè i sisè de primària. A través de les respostes dels infants s'analitzaran quin tipus de motivació cap a l'educació física predomina segons si formen part o no d'un club esportiu.

Finalment, des d'una visió subjectiva, aquest Treball de Final de Grau, neix de l'interès personal en conèixer els orígens i els factors que determinen la motivació dels infants. Des del meu punt de vista, i amb la corroboració de tots els autors que es van esmentant al llarg del treball la motivació és l'estat de cada persona que activa a mantenir un tipus de conducta o una altra en el transcurs d'una activitat. Per tant, com a futura mestra, trobo molt interessant conèixer i ser conscient de quins factors determinen les motivacions dels infants per tal d'ajustar les activitats a aquestes. A més, considero que una de les meves principals tasques serà motivar i animar als infants a practicar esport i fer activitat física diàriament.

Per acabar, comentar que des de ben petita he format part d'un club esportiu de bàsquet i a més, amb pas del temps el meu punt d'interès ha estat, l'educació i l'esport. Per tant, a l'hora de triar la temàtica del Treball de Final de Grau no vaig tenir cap mena de dubte en ajuntar els meus dos punts d'interès principals.

4. Objectius i hipòtesis

L'objectiu general de recerca que es pretén assolir en la realització d'aquest estudi, és el següent:

- Identificar la relació entre el grau de motivació en alumnat de cicle superior cap a l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu.

A partir d'aquest objectiu general, sorgeix un objectiu específic el qual es pretén assolir a l'hora de realitzar aquesta investigació. Aquest objectiu específic és el següent:

- Relacionar el grau de motivació en alumnat de cicle superior entre l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu varia en funció del gènere i del curs escolar.

Pel que fa a les hipòtesis que es plantegen a l'hora de portar a terme aquesta investigació són les següents:

- L'alumnat que practica esport en un club esportiu està més motivat a l'hora de fer educació física.
- Hi ha una relació positiva amb el fet de formar part d'un club esportiu i està motivat durant les classes d'educació física.

Així doncs, aquest és l'objectiu general i l'objectiu específic que pretén assolir aquest estudi. A més, aquestes són les dues hipòtesis plantejades per la investigació que es portarà a terme.

5. Mètodes

5.1. Participants

La investigació va dirigida a dos grups de cicle superior de l'escola Joan Coromines de Mataró. Aquests dos grups són un de sisè i un altre de cinquè. En total són 57 alumnes. Aquesta és una escola pública i catalana, situada al centre de la ciutat, per tant, el context socioeconòmic de les famílies és benestant.

En primer lloc, el grup de cinquè està format per 23 alumnes i compte amb la presència d'ambdós sexes. Dit amb altres paraules, dins del grup hi ha nens i nenes, sent aproximadament el 50% de cada. Aquests infants són residents de la ciutat de Mataró.

En segon lloc, el grup de sisè està format per una barreja d'entre els dos grups que hi ha a l'escola, ja que el dia que es va fer la investigació hi havia una vaga convocada i les dues classes estaven agrupades. Tot i haver-hi infants de les dues classes de sisè barrejats, el grup que es va crear aquell dia estava format per 34 infants, dels quals igual que en grup de cinquè, aproximadament el 50% eren nens i l'altre 50% eren nenes. A més, comentar que aquests infants també són residents de la ciutat de Mataró.

5.2. Aspectes ètics

Per poder tirar endavant la investigació, es necessitava la participació de persones i una institució. Abans de passar els qüestionaris a les persones es va haver de seguir un protocol per tal de complir els aspectes ètics i assegurar el consentiment i l'autorització d'ambdues. Tot i que les dades són anònimes, cal tenir en compte la protecció de dades.

El procediment que vaig seguir per tal de complir els aspectes ètics va ser, primerament, elaborar el qüestionari. D'aquesta manera, una vegada el tingué validat per la tutora de la universitat, només em faltaria elaborar els fulls d'informació i els documents de consentiment informat. Remacar que a l'hora de redactar-los se'm van plantejar alguns dubtes, ja que no havia fet mai cap un. Així doncs, mentre els estava redactant em vaig posar en contacte amb la tutora de la universitat per tal d'assegurar-me que ho estava fent correctament. Una vegada vaig tenir-ho enllestit, vaig presentar els fulls i els documents a l'equip directiu de l'escola per tal que els firmessin i així jo pogués passar els qüestionaris.

Per acabar, comentar que podreu trobar els fulls d'informació i els documents de consentiment informat als annexos 1, 2, 3, i 4.

5.3. Instruments

Per portar a terme la recollida de dades s'utilitzarà un qüestionari el qual permetrà conèixer, analitzar i identificar els diferents factors, estats i tipologies de motivació de cada alumne a l'hora de fer educació física. Remarcar que aquest qüestionari és anònim i individual.

Aquest qüestionari està format per tres preguntes obligatòries que permeten classificar els infants segons, l'edat, el gènere i si formen part d'un club esportiu o no. Una vegada els participants responen aquesta última, en cas que sí que formen part d'un club esportiu els hauria d'haver enviat a l'apartat on hi ha deu preguntes pels que sí que formen part d'un club esportiu. D'altra banda, aquells participants que no formen part d'un club esportiu, després de respondre que no, els hauria d'haver enviat a un altre apartat en el que hi ha vuit preguntes per aquests casos.

Pel que fa a les preguntes del qüestionari, cal remarcar que algunes són ad hoc i d'altres que s'han extret o han servit d'inspiració d'altres treballs i investigacions nomenades a la taula següent:

AUTORS	NOM DEL TREBALL I/O INVESTIGACIÓ
Sánchez, Marcos, Amado, González i Gracia (2012)	<i>Desarrollo de un cuestionario para valorar la motivación en educación física.</i>
Miguel, García, Sánchez, Pulido i García (2016)	<i>Validación del cuestionario de motivación en Educación Física en educación primaria (CMEF-EP).</i>
Pelletier, Fortier, Vallerand, Brière, Tuson i Blais (1995)	<i>Toward a new measure of intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation in sports: The Sport Motivation Scale (SMS).</i>
González, Tourón i Gaviria (1994)	<i>La orientación motivacional intrínseco-extrínseca en el aula: Validación de un instrumento.</i>

Esquema 5. Taula amb els treballs i investigacions utilitzades per elaborar els qüestionaris. Extret de font pròpia

D'una banda, les preguntes del qüestionari pels participants que sí que formen part d'un club esportiu permeten identificar, analitzar i classificar el seu grau de motivació i d'autodeterminació, el seu context cultural, la seva influència social i el pes de la motivació extrínseca i intrínseca a l'hora de fer educació física a l'escola. D'altra banda, les preguntes pels participants que no formen part d'un club esportiu, també permeten identificar, analitzar i classificar el pes de la motivació extrínseca, intrínseca, la seva influència social, el seu context cultural i el seu grau de motivació de forma més general.

Destacar que les dues primeres preguntes del qüestionari són tancades politòmiques, ja que els participants només poden respondre una de les dues o tres opcions que tenen a escollir. La tercera pregunta del qüestionari és dicotòmica, ja que el participant només té dues opcions a escollir. En aquest cas ha de marcar si fa esport en un club esportiu o no per tal que se li obri l'apartat concret en qüestió. Primerament, si el participant sí que forma part d'un club esportiu tindrà deu preguntes d'escala Likert a respondre. Remarcar que l'escala va de l'1 (poca importància) al 5 (molta importància). A diferència dels participants que no formin part d'un club esportiu, en comptes de tenir 10 preguntes d'escala Likert a respondre, tindran 8 vuit de les quals 3 són preguntes tancades dicotòmiques. En canvi, la resta sí que són d'escala Likert.

Per concloure aquest apartat, comentar que aquest serà l'instrument que s'utilitzarà i amb què es basarà l'estudi per recollir les dades. És un instrument acadèmic, per tant, és fiable i concís, fet que permetrà identificar la relació entre la motivació a l'hora de fer educació física i formar part d'un club esportiu o no.

5.4. Disseny i procediment

Referent al disseny, la metodologia que tracta aquesta investigació és quantitativa, ja que permet fer una avaluació adequada als objectius que pretén assolir aquest estudi. Al llarg d'aquesta investigació es recolliran dades a través de qüestionaris per després analitzar-les. Tal com afirmen Hueso i Cascant (2012), aquest tipus de metodologia consisteix en utilitzar tècniques d'estadística per a conèixer variables i interessos sobre la mostra de població que s'està estudiant. Aquestes tècniques que s'utilitzen normalment són per recollir dades quantitatives, com ara enquestes, qüestionaris i tècniques d'anàlisi de dades quantitatives, com ara estadística descriptiva. La metodologia quantitativa és ideal, ja que permet obtenir resultats numèrics els quals reflecteixen la relació entre el grau de motivació cap a l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu.

Es tracta d'un estudi empíric quantitatiu basat en el paradigma positivista, ja que es troba dins de la metodologia quantitativa. Una de les característiques d'aquesta metodologia és que la mostra ha de ser estadística i representativa. A més, una altra característica d'aquesta metodologia és que segueix un procés deductiu. Abreu (2014) descriu aquest mètode com aquell que "permite determinar las características de una realidad particular que se estudia por derivación o resultado de los atributos o enunciados contenidos en proposiciones o leyes científicas de carácter general formuladas con anterioridad." (p.200). Dit amb altres paraules, es basa en obtenir coneixement i informació de conseqüències específiques i concretes a partir de teories i principis generals. Per aconseguir-ho, parteix de l'elaboració de diferents hipòtesis a partir de teories que ja han estat creades anteriorment.

Segons la perspectiva temporal, cal destacar que el disseny d'estudi és descriptiu transversal, ja que es fa una fotografia a una mostra de població una vegada i en un moment concret.

Pel que fa al procediment que s'ha seguit per recollir les dades, per tal que els subjectes poguessin respondre un qüestionari vàlid, rigorós i acadèmic, en primer lloc, es va fer una recerca d'articles i d'informació. A través d'aquesta recerca bibliogràfica es va fer una síntesi i una fusió de diferents qüestionaris, els quals han estat mencionats a l'apartat d'instruments, per poder reelaborar un qüestionari que s'ajustés al tema en qüestió: Identificar la relació entre el grau de motivació cap a l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu. Comentar que en el qüestionari, després d'estudiar i ampliar el coneixement sobre el tema, se li van afegir preguntes d'elaboració pròpia. Aquest pas no es va fer fins que no es va considerar que el qüestionari era vàlid per portar a terme aquest estudi i poder avaluar el que persegueix aquesta investigació.

Amb tota aquesta recerca d'informació, es va elaborar un qüestionari el qual és mig ad hoc mig extret d'autors especialitzats amb el tema de la motivació. El següent pas que es va seguir per tal de recollir les dades, va ser buscar el mitjà amb què passar els qüestionaris. Hi havia dues possibles opcions: passar el qüestionari físic, és a dir, passar-lo en "paper" o bé, passar-lo de manera digital, amb tauletes i ordinadors. Es va considerar oportú adaptar-se a l'actual educació i societat i, a més, en tractar-se d'alumnat de cicle superior el qual ja té capacitats per utilitzar aquestes noves tecnologies. Davant d'aquest fet es va decidir passar el qüestionari de manera digital a través d'ordinadors portàtils. Mitjançant l'aplicació "Formularis de Google" es va crear el qüestionari, ja que aquesta havia de facilitar la posterior recollida de dades pel fet que la mateixa aplicació rep les respostes i calcula les mitjanes automàticament. A l'hora de configurar el qüestionari, es va triar l'opció que en finalitzar les

tres preguntes inicials, els participants, en funció si responien que sí que formen part d'un club esportiu o que no formen part d'un club esportiu, se'ls obria directament unes preguntes o unes altres i en acabar de respondre-les finalitzessin el qüestionari.

Aquesta configuració, a l'hora de passar el qüestionari, es desconeix el motiu, però no va sortir tal com s'esperava. El mateix qüestionari, demanava als subjectes que formen part d'un club esportiu respondre sí o sí les dues opcions, en comptes de finalitzar i enviar les respostes en finalitzar de respondre les preguntes. Dit amb altres paraules, l'imprevist va ser que en un principi quan els subjectes que sí que formen part d'un club esportiu van acabar de respondre la seva secció, no els deixava tancar el qüestionari i aquest els obligava a respondre la secció pels que no formen part d'un club esportiu. Comentar que els infants que sí que formen part d'un club esportiu els feia respondre el següent apartat del qüestionari, el qual només anava dirigit pels que no en formen part. En canvi, aquells subjectes que van respondre que no formen part, la primera secció no se'ls obria.

Cal remarcar, que el primer grup al que es va passar el qüestionari va ser sisè, i dins d'aquest només hi havia algun subjecte que no formava part d'un club esportiu. Vaig preguntar en veu alta si hi havia algu més que no formava part d'un club esportiu i ningú més va respondre afirmativament. Més endavant, quan vaig analitzar les dades vaig veure que hi havia hagut més subjectes que no formaven part d'un club esportiu. Davant d'aquest fet es va demanar al subjecte que respongués a part el qüestionari, ja que a la secció que ell hauria d'haver respòs, hi haurien barrejades les respostes dels que sí que en formen part. Per tal que els subjectes d'aquest grup tinguessin accés, se'ls va projectar a la pissarra l'enllaç per poder accedir al qüestionari a través del seu ordinador.

Davant d'aquest imprevist, es va revisar la configuració del qüestionari per tal d'assegurar que en el segon grup no tornés a passar. Tot i això, prèviament a passar el qüestionari al segon grup, es va fer una còpia del qüestionari per tal de passar-ne un als subjectes que formen part d'un club esportiu i un altre als que en no formen part. Així es va fer, a diferència del grup de sisè, la tutora del grup em va deixar penjar els dos enllaços a l'aplicació "Google Classroom" per tal que cada subjecte, amb l'explicació prèvia que se'ls va fer, entrés dins de l'enllaç en funció de si formen part d'un club esportiu o no. És a dir, al costat d'un enllaç posava: "Pels alumnes que SÍ formen part d'un club esportiu". En canvi, al costat de l'enllaç de la còpia del qüestionari posava: "Pels alumnes que NO formen part d'un club esportiu". Amb aquest petit canvi, es va agilitzar molt el procés a l'hora de respondre el qüestionari i la posterior recollida i anàlisi de dades.

5.5. Anàlisi de les dades

Pel que fa al procés que he seguit a l'hora d'analitzar les dades, cal comentar que aquest s'ha fet a partir de les preguntes i de les respostes del qüestionari. Aquest ha estat l'instrument que s'ha utilitzat per recollir les dades. Els participants van haver de respondre a través d'un ordinador portàtil, ja que es va crear amb l'aplicació "Formularis de Google". Una vegada es van obtenir totes les respostes, la mateixa aplicació ha generat la recollida de dades i ha elaborat un gràfic per cada pregunta. Cal destacar que les gràfiques que proporcionava l'aplicació eren molt genèriques i no mostraven tota la informació que es necessitava per poder fer l'estudi. Per aquest motiu, s'ha utilitzat una altra aplicació, la qual s'anomena "Excel", per tal de poder recollir totes les dades del qüestionari i poder fer una anàlisi estadística més entenedora i més clara dels resultats.

A l'hora de fer aquesta anàlisi, s'han agrupat les preguntes del qüestionari per diferents categories, ja que cadascuna es troba dins d'una dimensió. Aquestes categories i dimensions han permès posteriorment fer una anàlisi més específica de cadascuna d'elles. Per tant, a la taula de continuació s'exposen les diferents preguntes relacionades amb cada categoria.

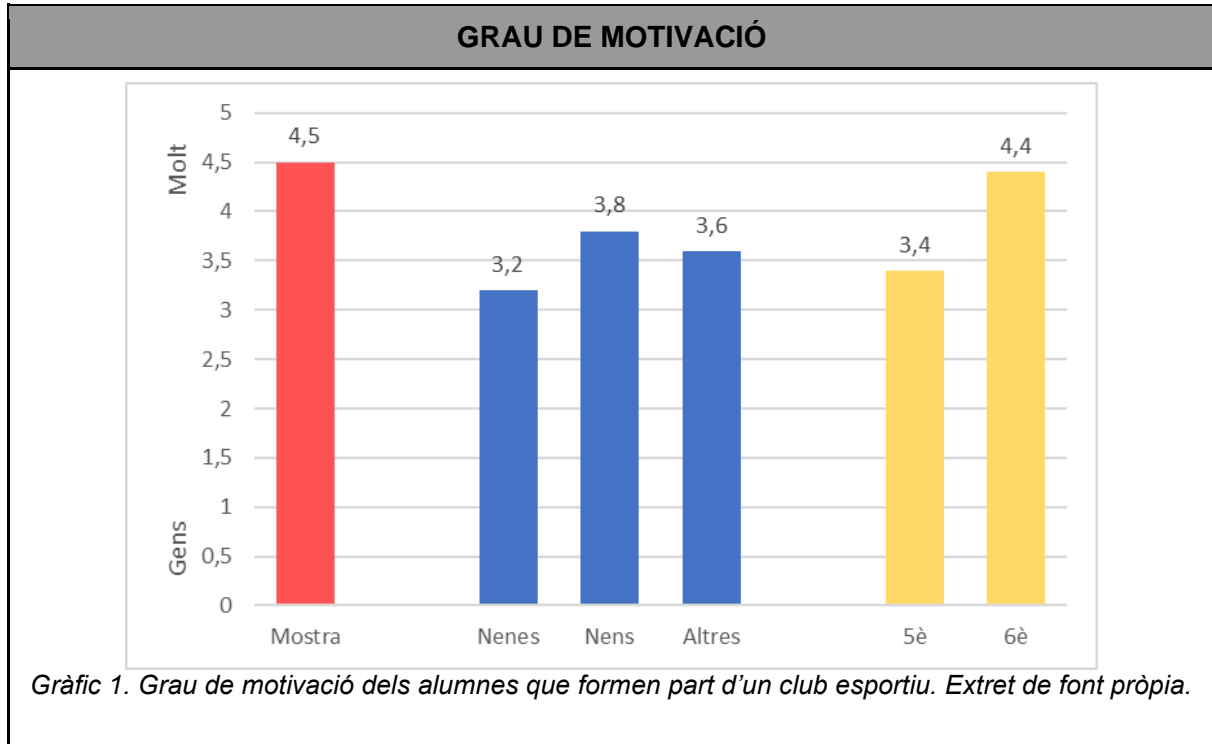
CATEGORIA	PREGUNTES	
	SÍ formen part d'un club	NO formen part d'un club
Grau de motivació	Preguntes 1, 9 i 10	Preguntes 1 i 3
Grau d'autodeterminació	Pregunta 2	
Motivació extrínseca	Preguntes 3 i 8	Pregunta 2
Motivació intrínseca	Preguntes 6 i 7	Preguntes 4, 5, 6, i 8
Context cultural	Pregunta 4	
Influència social	Pregunta 5	Pregunta 7

Esquema 6. Taula amb les preguntes classificades per categories. Extret de font pròpia.

A través de la classificació de les preguntes en categories s'han pogut començar a extreure resultats numèrics de dues maneres diferents: La primera d'elles s'ha fet mitjançant una mitjana; sumant i dividint totes les respostes de les preguntes que estaven en escala Likert (de l'1 al 5). D'aquesta manera s'obté la mitja i es col·loca en un gràfic de barres del programa digital Excel. D'altra banda, la segona manera en què s'han extret els resultats ha estat calculant el percentatge de respostes de la categoria en qüestió. Aquest percentatge s'ha passat al programa Excel de manera que aquest ha fet de forma automàtica un gràfic circular. Com que l'objectiu ha estat obtenir uns resultats clars, s'ha considerat oportú representar aquest altre tipus de resposta amb aquest altre gràfic, ja que pel tipus de resultat, fa la representació més entenedora.

6. Resultats

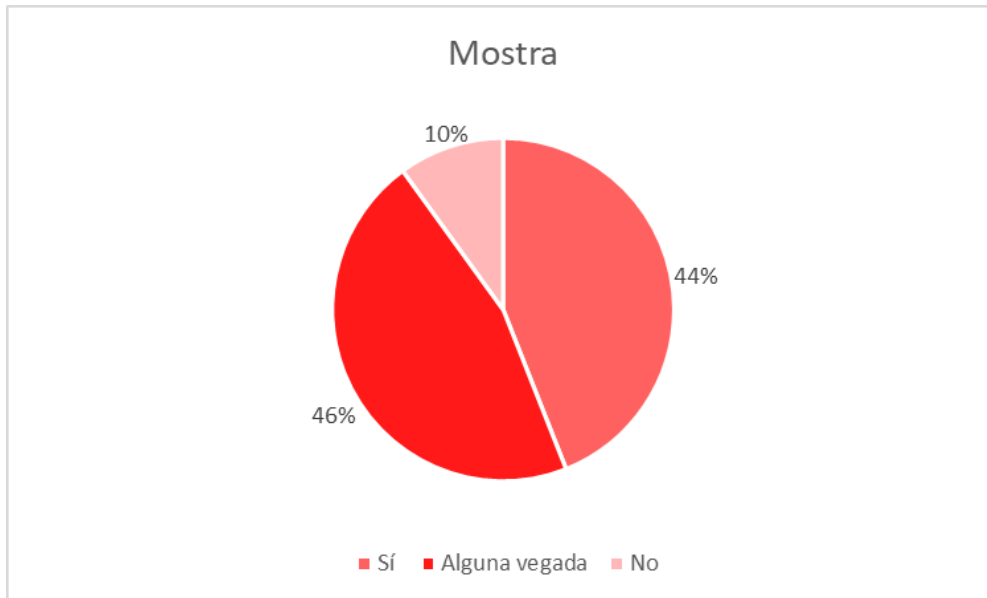
En aquest apartat s'exposen els resultats obtinguts dels qüestionaris a través dels gràfics següents. Remarcar a continuació hi ha només els resultats dels infants que sí que formen part d'algun club esportiu.

Com s'observa en el gràfic, tots els infants, siguin del gènere i de l'edat que siguin, estan per sobre de la mediana. La mitjana de la mostra general d'infants es troba quasi al pic del màxim grau de motivació cap a l'educació física. D'una banda, pel que fa a les diferències de gèneres, es pot observar com les nenes es troben una mica més per sota que els altres dos. Tot i això, cal destacar que el grau de motivació força alt. D'altra banda, sí que es pot veure una diferència més àmplia en el grau de motivació segons la diferència de curs. Tal com es pot observar, els infants de sisè estan força més motivats que els de cinquè.

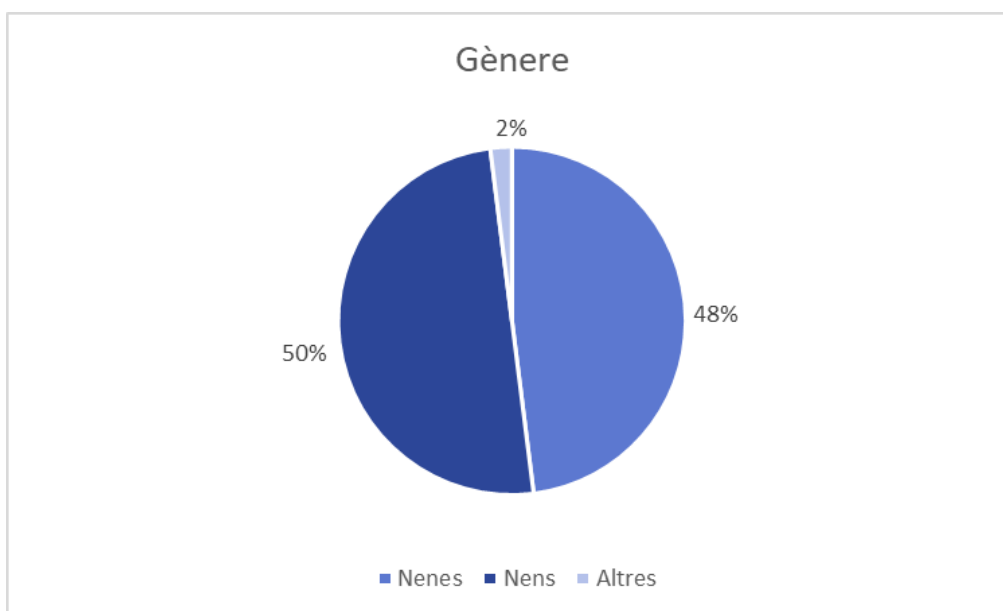
GRAU D'AUTODETERMINACIÓ

Gràfic 2. Grau d'autodeterminació dels alumnes que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia

En aquest gràfic es pot observar el percentatge del grau d'autodeterminació de tota la mostra d'infants. Aquests resultats s'han extret de la pregunta que fa referència a les vegades que poden aplicar coneixements de l'esport que practiquen fora de l'escola a les sessions d'educació física. Així doncs, tal com s'observa el 90% dels infants sí que poden aplicar aquests coneixements o, alguna vegada ho poden fer. Mentre que només el 10% restant mai ho pot aplicar.

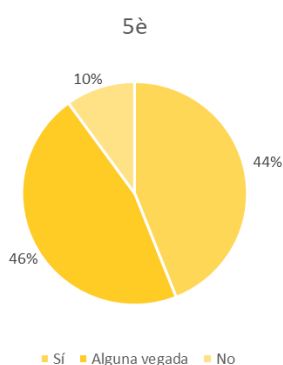
Grau d'autodeterminació segons el gènere

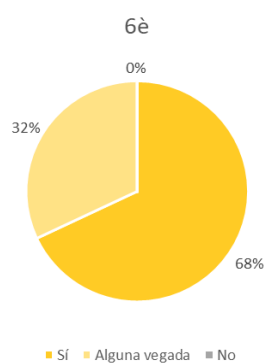
Gràfic 3. Grau d'autodeterminació dels infants que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

A diferència del gràfic anterior, en aquest es pot observar com tots els nens poden aplicar sempre o la majoria de vegades els coneixements i les habilitats que els ensenyen en el club esportiu. En canvi, el percentatge de nenes disminueix, ja que hi ha algunes vegades en què no ho poden aplicar. En canvi, l'infant que es troba dins dels "Altres" sí que sempre ho pot aplicar i, per tant, ocupa tot el percentatge de la seva proporció respecte a la totalitat d'infants que van votar aquesta sessió del qüestionari.

Grau d'autodeterminació segons el curs

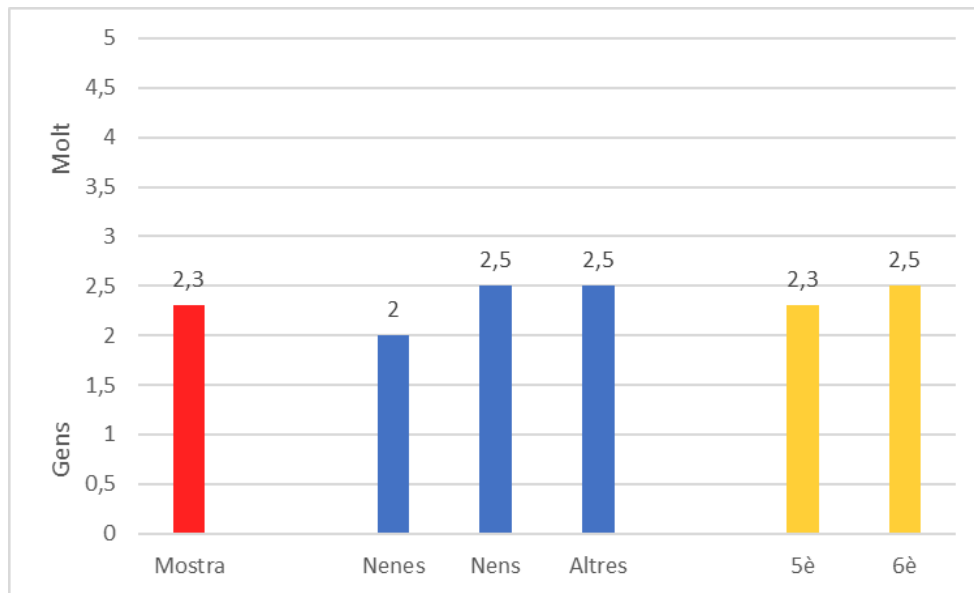
Gràfic 4. Grau d'autodeterminació dels infants de cinquè de primària que formen part d'un club esportiu.

Gràfic 5. Grau d'autodeterminació dels infants de sisè de primària que formen part d'un club esportiu.

En primer lloc, tal com s'observa en el gràfic, el 46% d'infants de cinquè poden portar a terme coneixements del club esportiu a les sessions d'educació física. Un 44% ho poden posar en pràctica a alguna classe i, finalment, un 10% mai ho pot aplicar. En segon lloc, el 68% dels infants de sisè sí que poden posar en pràctica els coneixements i les habilitats que ha après en el club, mentre que un 32% només ho pot fer alguna vegada. Per últim, destacar que tal com es veu, no hi ha cap infant de sisè que no ho pugui fer mai.

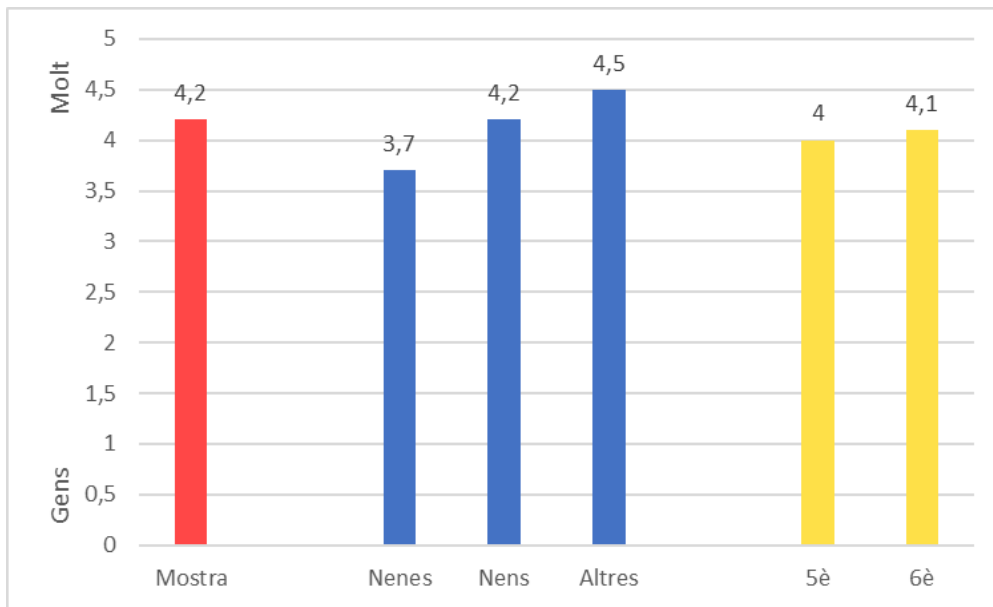
MOTIVACIÓ EXTRÍNSECA

Gràfic 6. Grau de la motivació extrínseca dels infants que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Com s'observa en el gràfic, la mitjana de motivació extrínseca de tota la mostra d'infants és més baixa que la mediana. Aquest fet que porta a pensar que estan més intrínsecament motivats que no pas extrínsecament. A la meitat de l'eix horitzontal, es poden veure les diferents mitjanes en funció del gènere. Aquestes en són tres i, dues d'elles, la dels nens i la d'altres, es troben just sobre de la mediana. L'altra, que són les nenes, es troba per sota d'aquesta. Per últim, de color groc s'observa la mitjana en funció del curs. Tal com es pot veure, els infants de cinquè anys estan per sota de la mediana, mentre que els de sisè estan just a sobre d'aquesta.

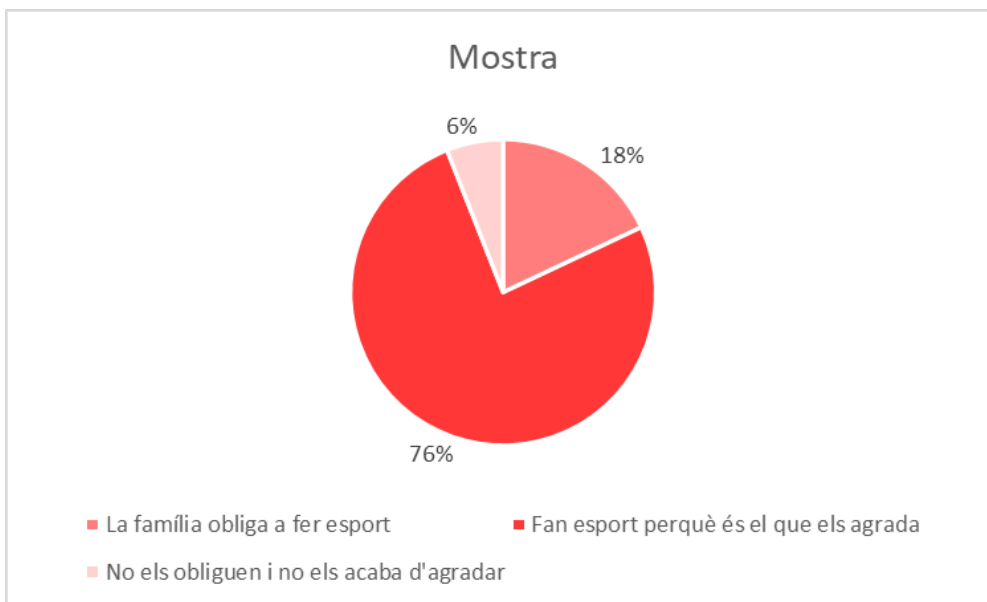
MOTIVACIÓ INTRÍNSECA

Gràfic 7. Grau de la motivació intrínseca dels infants que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Pel que fa al gràfic que representa la motivació intrínseca dels infants, com s'observa en aquest, es troben força per sobre de la mediana. Pel que fa a la diferència de gènere, tots tres també es troben sobre de la mediana. Les nenes són les que es troben més a prop d'aquesta però, tot i això, encara els falta un 1,2 per trobar-se a la meitat. D'altra banda, els infants de cinquè es troben una mica més per sota de la mediana que els de sisè. Malgrat això ambdós cursos es troben en el punt 4 sobre 5, per tant, es pot afirmar que estan molt intrínsecament motivats.

CONTEXT CULTURAL

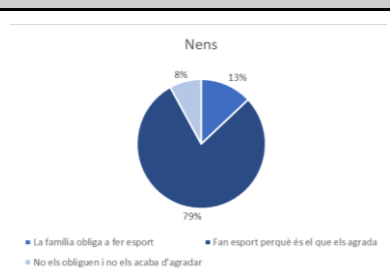
Gràfic 8. Percentatge de la influència del context familiar dels infants que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Com es veu reflectit en el gràfic que mostra el percentatge d'infants que reben influència familiar a l'hora de fer esport en un club esportiu, aquest només del 18%. Mentre que el 76% d'ells i d'elles practiquen esport en un club esportiu per plaer. Destacar que hi ha una minoria que no els obliguen a fer esport fora de l'escola i, tot i això, tampoc els acaba d'agradar.

Context cultural segons el gènere

Gràfic 8. Percentatge de la influència del context familiar de les nenes que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Gràfic 9. Percentatge de la influència del context familiar dels nens que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

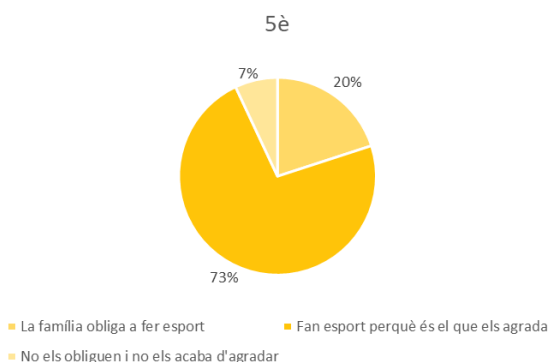

Gràfic 10. Percentatge de la influència del context familiar d'infant que forma part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

En els gràfics que representen la influència del context familiar en funció del gènere, es pot observar com el 71% de les nenes fan esport perquè els agrada, mentre que el 25% fan

esport perquè les seves famílies els obliguen. El 4% restant són nenes que fan esport sense estar pressionades per les famílies i tot i això no els agrada. Pel que fa als nens, un 79% fan esport perquè és el que els agrada i els genera plaer, el 13% fan esport per influència familiar i finalment el 8% restant la família no els pressiona però tampoc els agrada. Finalment, pel que fa a l'infant restant, aquest fa esport perquè és el que li agrada.

Context cultural segons el curs

Gràfic 11. Percentatge de la influència del context familiar dels infants de cinquè de primària que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Gràfic 12. Percentatge de la influència del context familiar dels infants de sisè de primària que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Pel que fa a la influència familiar que reben els infants de cinquè i de sisè, tal com s'observa en els gràfics la totalitat i la gran majoria d'ells i d'elles fan esport perquè és el que els agrada. Tot i això, destacar que un 20% dels infants de cinquè sí que reben influència familiar a l'hora de fer-ne i només el 7% restant fan esport sense estar pressionats i sense que els agradi.

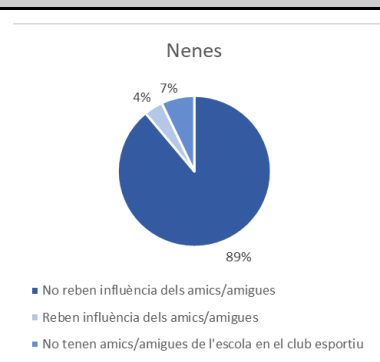
INFLUÈNCIA SOCIAL

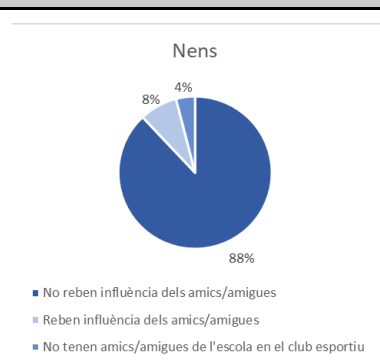
Gràfic 13. Percentatge de la influència social dels infants que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Com es pot veure en el gràfic quasi la majoria d'infants fan esport en un club esportiu sense estar influenciats socialment (pels seus amics i amigues). En canvi, només un 6% sí que fan esport per influència social i l'altre 6% fan esport fora de l'escola sense tenir amics i amigues de l'escola que també el practiquin.

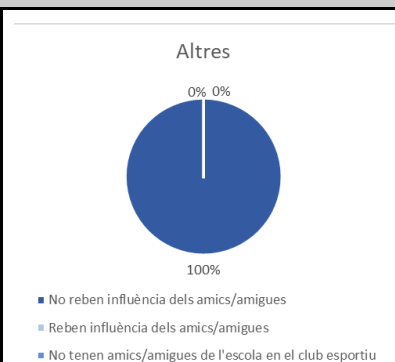
Influència social segons el gènere

Gràfic 14. Percentatge de la influència social de les nenes que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Gràfic 15. Percentatge de la influència social dels nens que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

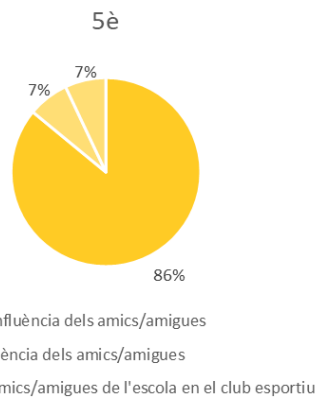

Gràfic 16. Percentatge de la influència social de l'infant que forma part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

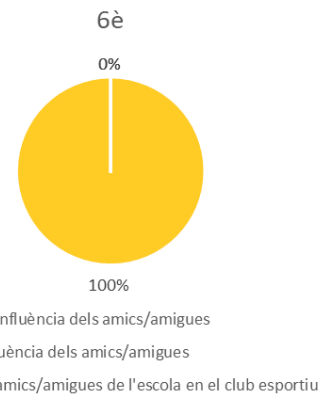
Es pot continuar veient com el gènere no modifica aquesta influència, ja que continua sent

evident i clar que els infants que fan esport perquè és el que els agrada i no perquè ho facin els seus amics i amigues. Aquest fet està present, però només en un 4% en les nenes i en un 8% en els nens. En canvi, un 7% de les nenes i un 4% dels nens fan esport sense tenir cap amic o amiga de l'escola que formi part del mateix club esportiu.

Influència social segons el curs

Gràfic 17. Percentatge de la influència social dels infants de cinquè de primària que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

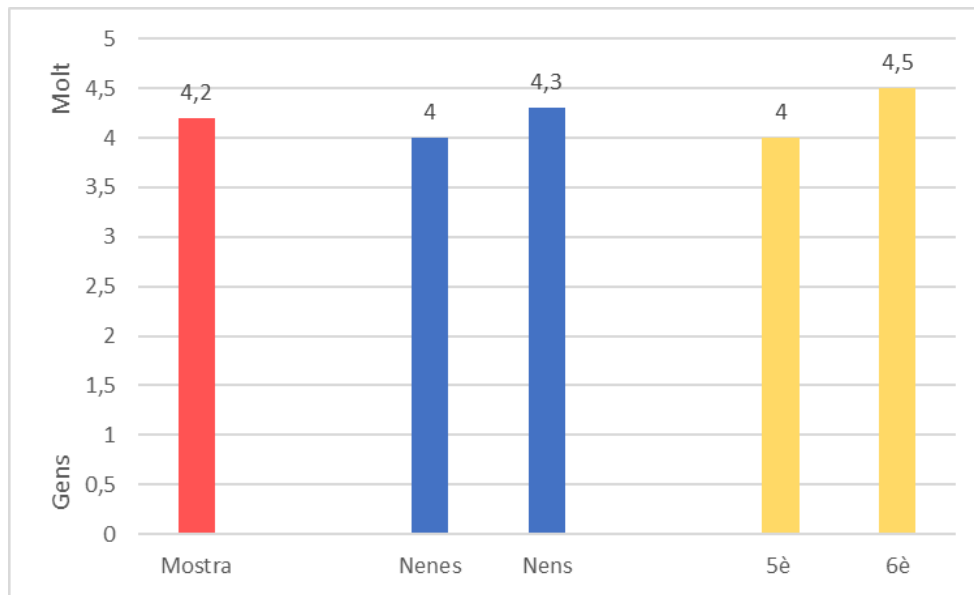
Gràfic 18. Percentatge de la influència social dels infants de sisè de primària que formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Igual que en el gènere, el curs tampoc és un factor que impliqui la modificació de la influència social a l'hora de fer esport en un club esportiu en infants de cinquè i sisè de primària. Tal com representen els gràfics el 100% dels infants de sisè fa esport en un club perquè és el que els agrada i els genera plaer. En canvi, els infants de cinquè una gran part també fa esport per plaer, mentre que hi ha un 7% que sí que es veu influenciat pels amics i amigues i, un altre 7% que no té amics a l'escola que facin esport en el mateix club que el nen o nena en qüestió.

A partir d'aquí s'exposen els resultats dels alumnes no que formen part d'un club esportiu. Igual que els anteriors, aquests també s'exposen mitjançant gràfics.

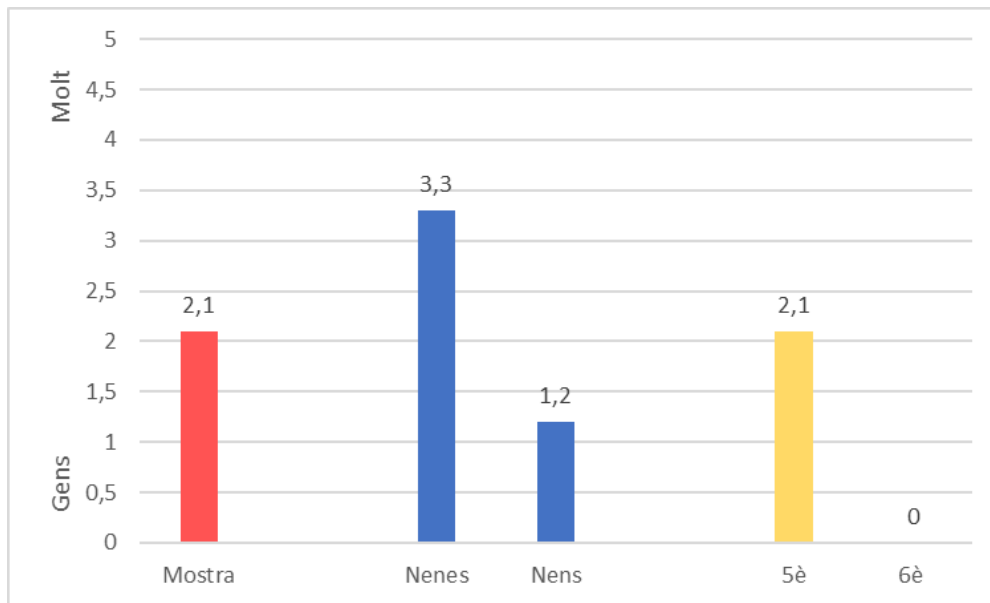
GRAU DE MOTIVACIÓ

Gràfic 19. Grau de motivació dels infants que no formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Tal com s'observa en el gràfic, els infants que no formen part d'un club esportiu també es troben força per sobre de la mediana. Dit amb altres paraules, els falta 0,3 per arribar el pic del grau de motivació cap a l'educació física. Pel que fa a la secció del gènere, es pot veure com els nens estan una mica més per sobre que les nenes, les quals es troben al punt 4. Tot i això, ambdós es troben per sobre de la mediana. Per últim, la diferència de cursos sí que genera una mica de disminució del grau de la motivació, ja que els infants de cinquè es troben al 4, 0,5 més baix que els de sisè. Malgrat això, ambdós cursos es troben per sobre de la mediana.

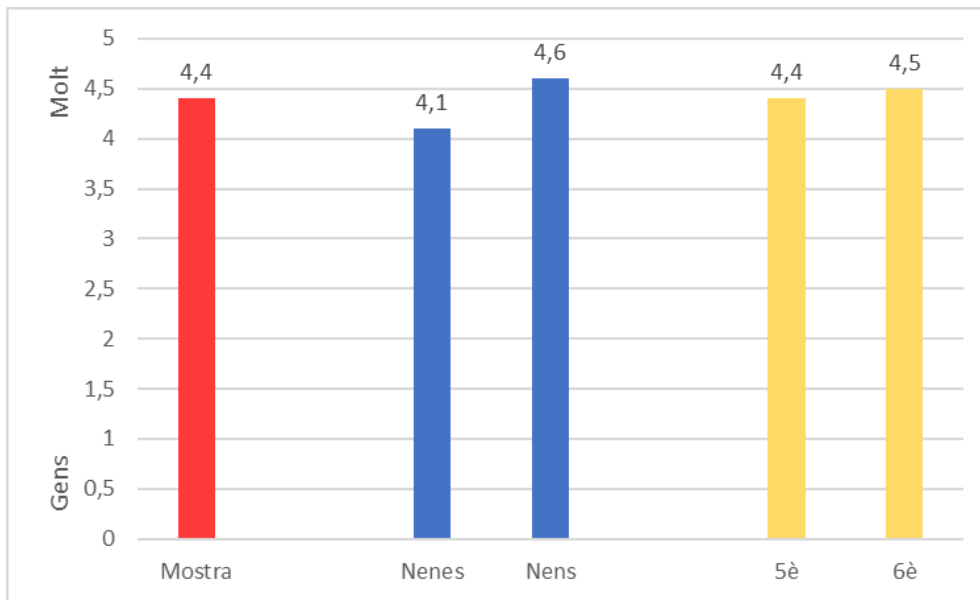
MOTIVACIÓ EXTRÍNSECA

Gràfic 20. Grau de motivació extrínseca dels infants que no formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

En aquest gràfic es pot veure representat el grau de motivació extrínseca de la mostra genera d'alumnes, el qual és d'un 2,1. Partint que la mediana és de 2,5, es pot afirmar que es troben per sota d'aquesta. Per tant, es pot dir que aquests alumnes no depenen d'estímul i recompenses externes a l'hora de fer educació física. Cal destacar que les nenes es troben a un 3,3, un 0,8 per sobre de la mediana. En canvi, els nens es troben força a sota d'aquesta. Pel que fa al curs, els infants de cinquè es troben a 0,4 de la mediana, mentre que els de sisè no tenen cap grau de motivació extrínseca a l'hora de fer educació física.

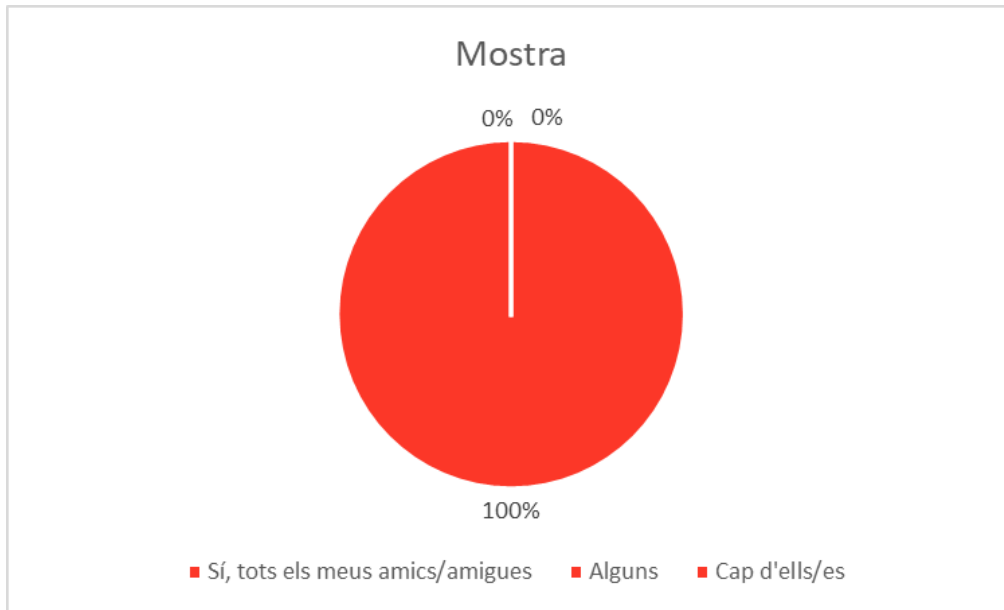
MOTIVACIÓ INTRÍNSECA

Gràfic 21. Grau de motivació intrínseca dels infants que no formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Com es pot observar en el gràfic anterior, el grau de motivació intrínseca de la mostra d'infants que no formen part d'un club esportiu es troba al 4,4, quasi al pic més alt. La diferència de gènere sí que es veu un mica més afectada per part de les nenes, les quals estan una mica per sota dels nens, les quals estan al 4,6 sobre 5. Finalment, el grau de motivació intrínseca també varia per una dècima en funció dels cursos, ja que els infants de sisè de primària es troben a un 4,5, mentre que els de cinquè a un 4,4.

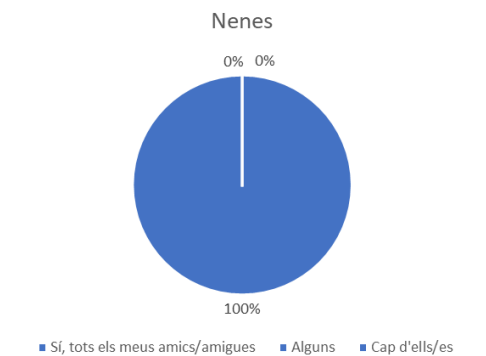
INFLUÈNCIA SOCIAL

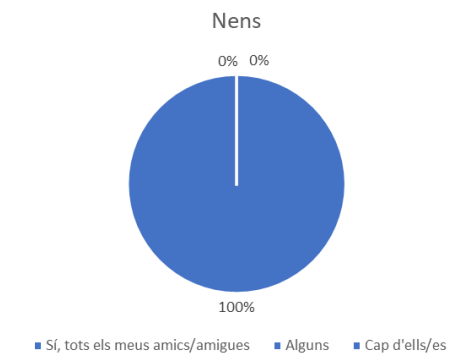
Gràfic 22. Percentatge de la influència social dels infants que no formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Tal com representa el gràfic, la influència social dels infants que no formen part d'un club esportiu és que el del 100% tenen alguns amics que practiquen esport en un club.

Influència social segons el gènere

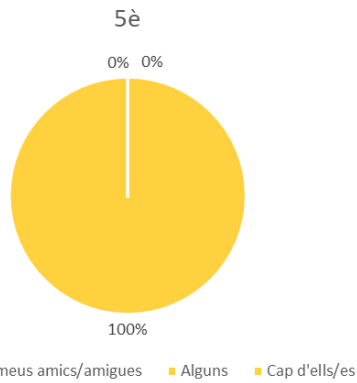
Gràfic 23. Percentatge de la influència social de les nenes que no formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

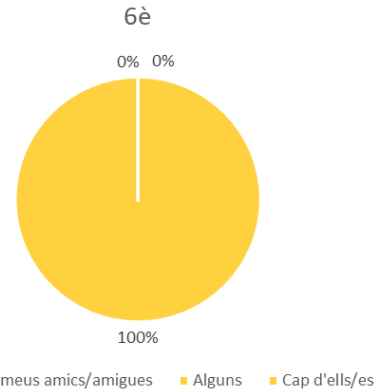
Gràfic 24. Percentatge de la influència social dels nens que no formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

En els dos gràfics, els quals representen la influència social dels infants que no formen part d'algun club esportiu, es pot veure com el 100% dels nens i el 100% de les nenes tenen algun amic o amiga en algun club esportiu.

Influència social segons el curs

Gràfic 25. Percentatge de la influència social dels infants de cinquè de primària que no formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

Gràfic 26. Percentatge de la influència social dels infants de sisè de primària que no formen part d'un club esportiu. Extret de font pròpia.

En els dos gràfics, s'observa la influència social dels infants que no formen part d'algun club esportiu. Aquesta tal com representen ambdós gràfics dels dos cursos, el 100% dels infants tenen algun amic o amiga que practica esport fora de l'escola.

7. Discussió

La finalitat d'aquest treball és analitzar si el fet de formar part d'un club esportiu o no influeix en la motivació de l'alumnat de cicle superior a l'hora de fer educació física. També, més precisament, uns altres objectius és comprovar si el gènere i el curs tenen a veure en la motivació envers l'educació física.

Tal com diu Ortiz de Pinedo (2020), al llarg dels anys s'han fet diferents recerques sobre aquest tema, les quals han servit per conèixer els diferents factors que poden alterar i modificar la motivació de l'alumnat. A més, aquestes recerques han ajudat a identificar la importància d'aquests factors. El mateix autor comenta que s'ha d'avaluar els diferents factors motivacionals que influeixen en els infants per tal de poder millorar i ajustar el seu procés d'aprenentatge. "Conocer, pues, los motivos que impulsan a una persona a participar y mantenerse en la práctica deportiva es de suma importancia para comprender muchos de sus comportamientos y muchas de sus reacciones emocionales." (Escartí i Cervelló, 1994, p.260)

Els resultats quantitius extrets mostren que, en general, els infants que no formen part d'un club esportiu estan més motivats que els que sí que en formen part. Tot i això, a continuació es farà una discussió per tal d'anar relacionant aquests resultats amb les diferents evidències científiques. Per tal que quedi més ben exposat, s'anirà comentant categoria per categoria. Remarcar que es pot avançar que aquesta diferència motivacional és molt subtil i mínima.

Pel que fa a la primera categoria, el grau de motivació cap a l'educació física dels infants que formen part d'un club esportiu és més elevat que el dels infants que no en formen part. Aquesta diferència és poca, ja que es tracta de 0,3. Tal com afirma Bennàsar (2021) és molt interessant conèixer el grau de motivació dels nens i nenes. D'una banda, pel que fa als nens, aquests estan més motivats que les nenes, ja formin part d'un club esportiu o no. D'altra banda, els infants de sisè de primària estan més motivats que els de cinquè. Aquesta diferència és poca, però cal remarcar, que en aquest cas els infants que de sisè que no formen part d'un club esportiu estan 0,1 més motivats que els que sí que en formen part.

Aquesta categoria està estretament lligada amb la categoria del grau d'autodeterminació. Cal destacar l'afirmació d'Ortiz de Pinedo (2020) la qual consisteix en el fet que l'enfocament de l'estudi sobre la motivació dels alumnes a les classes d'educació física es pot plantejar des de diferents teories, sent una d'elles la teoria d'autodeterminació. Aquesta tal com diuen Moreno-Murcia, J., Joseph, P., Huéscar, E. (2013) "la idea principal que defiende es que el

comportamiento humano es motivado por tres necesidades psicológicas primarias y universales: autonomía, competencia y relación con los demás.” (p.32) Dit amb altres paraules, s’ha d’aconseguir que la persona se senti acceptada i pugui relacionar-se amb els altres. En aquest estudi, per tal de poder estudiar amb més precisió aquesta teoria, s’ha dividit en dos: per una banda, les necessitats d’autonomia i de competència i, per una altra banda, les relacions i les influències socials.

Així doncs, a continuació s’exposarà el grau d’autodeterminació d’autonomia i de competència dels infants de l’estudi. Per tal de poder-ho conèixer se’ls va preguntar la freqüència en què podien posar en pràctica les habilitats i els coneixements apresos en el club esportiu. Aquesta freqüència era força elevada, ja que un 46% de les vegades ho poden posar en pràctica a l’escola. Aquest fet porta a pensar en què molt sovint a l’escola només es fa un tast dels esports més coneguts, en comptes de treballar també els esports minoritaris (patinatge, taekwondo, escalada, etc). Destacar que aquest fet es pot veure reflectit en les nenes, les quals no sempre poden aplicar els coneixements i les habilitats que aprenen en el club esportiu. Aquest resultat està estretament lligat amb l’afirmació anterior, la qual deia que sovint a les classes d’educació física es practiquen els esports més comuns i no es dona tanta èmfasi als minoritaris.

Pel que fa al curs, els resultats dels alumnes de sisè són més favorables que els de cinquè. D’una banda, el percentatge de vegades que poden aplicar els coneixements i les habilitats és superior que els de cinquè. D’altra banda, no hi ha cap alumne de sisè que formi part d’un club esportiu que mai pugui aplicar algun coneixement, mentre que de cinquè sí que hi ha algun infant. Aquest fet és causat pels esports que practiquen fora de l’escola. És a dir, els infants de cinquè deuen practicar esports més minoritaris que els de sisè. Per finalitzar aquesta primera secció de la segona categoria, cal destacar la cita d’Ortiz de Pinedo (2020):

Diversos investigadores presentan la necesidad de competencia como el deseo o las ganas por parte del niño o niña de interactuar con su propio entorno, de modo que consiga un clima efectivo, exitoso y de control. Por lo que, en este caso, el individuo es capaz de interactuar y relacionarse con el entorno que le rodea con una elevada autodeterminación. (p.14)

Seguidament, es comentarà l’altra necessitat de la teoria d’autodeterminació: les relacions i les influències socials. Després d’extreure els resultats, aquests no corresponen amb el que afirmen els autors Ortiz de Pinedo (2020) i Bennàsar (2021), els quals consideren que un dels factors que tenen major impacte en la motivació dels infants és la necessitat de relacionar-se i interactuar amb els altres. Els resultats d’aquest estudi són que el 88% dels infants no reben

influència social a l'hora de fer educació física o fer esport en un club esportiu. D'una banda, pel que fa a la diferència de gènere, tal com indiquen els resultats, els nens reben més influència social a l'hora de fer esport que les nenes. D'altra banda, pel que fa al curs, aquest modifica una mica el percentatge d'influència social que reben els infants. Els alumnes de cinquè, els quals són un curs més petits i encara no tenen el desenvolupament maduratiu dels de sisè, un 7% d'ells i d'elles reben influència social a l'hora de fer esport, mentre que cap infant de sisè en rep.

La tercera categoria que s'analitza en el treball és el factor de la influència familiar dels alumnes a l'hora d'estar motivats i fer esport fora de l'escola. Els resultats sobre aquest factor han estat positius, ja que un 76% dels alumnes que fan esport en un club esportiu no reben pressió familiar en fer-ne. Aquest resultat porta a afirmar el que diu Soriano (2001), si la motivació no depèn de cap factor extern i només es basa en sentiments, emocions i impulsos interns, innats, estem parlant de motivació intrínseca. Per tant, aquest resultat ens afirma que els infants fan esport fora de l'escola per plaer i no per la pressió ni el context familiar. Tal com comenten Escartí i Cervelló (1994) "los padres, por ejemplo, deben mostrar en todo momento su apoyo, su interés y su implicación en la actividad deportiva que desarrollan sus hijos, aplaudiendo el esfuerzo realizado en el desempeño de la tarea y relativizando la importancia de los resultados." (p.261)

Per tal de respondre un dels dos objectius específics, en primer lloc, es comentarà la influència familiar en funció del gènere. Aquesta tal com afirmen els resultats les nenes reben més pressió i influència familiar que els nens. Dit amb altres paraules, un 8% més les nenes que practiquen esport en un club esportiu reben més pressió i influència familiar a l'hora de fer esport que els nens. Aquest fet no s'ha investigat fins al moment, tot i això, cal remarcar que aquest fet pot ser causat perquè les nenes tenen altres inquietuds les quals no estan relacionades en fer esport i les famílies volen que en facin per un tema de salut i hàbits saludables. En segon lloc, es comentarà la influència familiar en funció del curs. Es pot observar en l'apartat de resultat com un 7% dels infants de cinquè reben influència i pressió social a l'hora de fer esport en un club esportiu. A diferència dels de sisè, els quals tots fan esport perquè és el que els agrada i motiva. Cal comentar que tampoc s'ha trobat investigacions i estudis previs a aquest que puguin ajudar a relacionar-ho amb evidències científiques. Malgrat això, un possible factor que podria causar aquesta diferència entre cursos és que els de cinquè estan en edat de començar a practicar i endinsar-se en algun esport, mentre que els de sisè, ja tenen un any o més de recorregut dins d'un club esportiu.

Abans d'analitzar els resultats de les dues categories, la motivació intrínseca i la motivació extrínseca, cal destacar el principal motiu que les diferencia. Aquest tal com comença afirmant Reeve (1994), la motivació intrínseca activa i motiva a la persona per impulsos interns. En canvi, Soriano (2001) i Escartí i Cervelló (1994) diuen que la motivació extrínseca activa i motiva a persona per impulsos externs. Dit amb altres paraules i reafirmant a Lagunas (2009), la motivació intrínseca es basa en el plaer i la motivació extrínseca es basa en l'obligació i la responsabilitat.

A continuació es discutiran els resultats de la categoria de la motivació extrínseca. Aquests van ser els següents: un 2,3 els infants que sí que formen part d'un club esportiu i un 2,1 els infants que no fan esport en un club esportiu. A diferència del gènere, cal comentar que les nenes que formen part d'un club esportiu estan menys extrínsecament motivades que els nens. En canvi, les nenes que no formen part d'un club esportiu estan més extrínsecament motivades que els nens. Al revés passa amb el curs, on els infants de cinquè estan més extrínsecament motivats que els de sisè. Aquests resultats porten a comentar que segurament els infants que formen part d'un club esportiu busquen la comparació dels coneixements amb el club esportiu. Tal com diu Ortiz de Pinedo (2020) es basen únicament en obtenir una recompensa sense tenir en compte el procés. Dit amb altres paraules, depèn dels continguts que es treballin en la sessió estaran motivats o no, ja que estaran comparant sempre amb el club. Davant d'aquest fet, cal tenir en compte l'afirmació d'Escartí i Cervelló (1994): "el entorno deportivo ha de ser capaz de propiciar oportunidades suficientes para que los deportistas puedan satisfacer cumplidamente las razones por las que se inician, se aplican y perseveran en el deporte." (p.261)

Seguint amb la cita anterior, cal comentar el rol que juga el mestre en aquest cas, el qual ha d'adaptar els diferents nivells, habilitats i motivacions en l'esport a les classes d'educació física. Aquest fet està relacionat amb el que considera Corbinos (2013) sobre el fet de posar èmfasi a l'estudi TARGET durant les classes d'educació física i en l'entusiasme i motivació que posa el mestre o la mestra durant aquestes.

En el cas dels resultats de la motivació extrínseca, es pot veure clarament com ho aconsegueix i de forma satisfactòria, ja que cap dels dos casos (infants que formen part d'un club esportiu i infants que no) no arriben ni superen la mediana, la qual és de 2,5. Ambdós casos es troben força per sota d'aquesta. Si s'inverteix el resultat, aquest ja ens diu que els infants, facin o no esport fora de l'escola, estan intrínsecament motivats a les classes d'educació física, ja que menys de la meitat estan extrínsecament motivats. Ortiz de Pinedo (2020) i Corbinos (2013) comparteixen la idea que els infants que estan motivats

intrínsecament durant les classes d'educació física fan les activitats per plaer, per millorar-se i superar-se.

Finalment, l'última categoria, la motivació intrínseca. Tot i que en l'apartat dels resultats s'ha exposat en un ordre diferent, en aquest s'ha considerat oportú deixar-la pel final, ja que tal com diu Ortiz de Pinedo (2020) aquest tipus de motivació és considerada el factor amb més influència i rellevància en el desenvolupament de l'ésser humà. Per aquest motiu, a continuació es farà la comparació dels resultats extrets amb la teoria d'aquesta.

Tal com indiquen els gràfics de l'apartat anterior, els infants que formen part d'un club esportiu estan un 4,2 de 5 motivats intrínsecament en les classes d'educació física. Mentre que els infants que no formen part estan un 4,4, de 5 motivats intrínsecament. En primer lloc, cal destacar que ambdós casos estan força per sobre de la mediana. Aquest fet és molt ric, ja que significa que els infants no estan pendent de recompenses ni factors externs mentre fan classe d'educació física. "Las razones intrínsecas (distraerse, disfrutar, mejorar las propias destrezas, etc.) aventajan con creces a las razones sociales (estar con los amigos, hacer nuevas amistades, etc.) y a las razones extrínsecas (competir, ganar premios, agradar a otros, etc.)" (Escartí i Cervelló, 1994, p.260)

Seguint amb els resultats de la motivació intrínseca, cal comentar el fet que reflecteixen els resultats tant de l'objectiu general com dels específics: no fa falta formar part d'un club esportiu per estar intrínsecament motivats a les classes d'educació física. Aquest fet es dona pel que comenta Ortiz de Pinedo (2020):

... un factor determinante para desarrollar la motivación innata entre el alumnado es la realización de prácticas deportivas, tanto dentro como fuera de la escuela, proporcionando un clima de diversión que fomenta y aumenta la motivación intrínseca de niños y niñas, ya que presenta más confianza en sí mismos, repercutiendo positivamente en su actitud y evolución tanto académica como social. (p.11)

Dit amb altres paraules, i seguint amb la visió de l'autor anterior, la motivació intrínseca dependrà d'alguns factors externs. Com ara les activitats que es programin, el clima de treball i l'actitud del mestre. S'ha de vetllar per què durant les classes d'educació física, tots tres factors afavoreixin i tinguin en compte el fet de voler augmentar la motivació intrínseca de l'alumnat. Tal com afirmen Escartí i Cervelló (1994) l'entorn esportiu s'ha d'esforçar a voler oferir una pràctica esportiva intrínsecament motivant per tal d'evitar desmotivacions i abandonaments en l'esport. Els resultats de l'estudi demostren que els infants que no formen

part d'un club esportiu valoren més aquests factors que no pas els infants que formen part d'un club esportiu. Aquest fet és a causa de la comparació que fan aquests infants amb la pràctica esportiva que fan fora de l'escola.

Fent referència a aquest últim factor que s'ha comentat anteriorment, l'actitud i el rol del mestre, cal destacar la cita de Bennàsar (2021):

El paper que juga el mestre sobre l'alumnat és essencial, ja que, depenent de les estratègies didàctiques que utilitzi en les seves sessions, el seu alumnat estarà motivat o no per dur a terme les sessions i la consecució de les activitats i jocs pertinents. Per aquest motiu, és necessari que els mestres coneguin una gran varietat d'estratègies didàctiques per augmentar i millorar la motivació del seu alumnat. (p.12)

8. Conclusions

Una vegada haver portat a terme la investigació i haver recollit, analitzat i discutit els resultats de l'estudi, cal extreure'n unes conclusions finals. L'objectiu d'aquestes és exposar l'assoliment o no dels objectius plantejats, donar resposta a la pregunta d'investigació i confirmar o no les hipòtesis que es van plantejar a l'inici.

En primer lloc, l'objectiu general pretenia identificar la relació entre el grau de motivació en alumnat de cicle superior cap a l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu. Davant d'aquest es pot afirmar que el fet de formar part d'un club esportiu no suposa estar més motivat durant les classes d'educació física. Igual que el fet de no formar part d'un club no significa estar menys motivats.

En segon lloc, els objectius específics de l'estudi eren els mateixos que l'objectiu general però veien si el gènere i el curs escolar eren un factor que tenia a veure a l'hora d'estar motivats i motivades. En aquest cas, els resultats han mostrat que, d'una banda, pel que fa al gènere, en general els nens, estan més motivats que les nenes mentre fan educació física. Més concretament, les nenes que formen part d'un club esportiu no estan més motivades que les nenes que no en formen part. És a dir, les nenes que no formen part d'un club esportiu, tal com indiquen els resultats, estan més motivades cap a l'educació que les nenes que en formen part d'un club. El mateix passa amb els nens, com s'exposen en els resultats, el que no formen part d'un club esportiu estan més motivats que els que sí que en formen part.

En tercer lloc, i seguint amb els objectius específics, el segon i últim d'aquests era analitzar si el curs escolar dels infants era un factor que influenciés la motivació cap a l'educació física en aquells infants que formen part d'un club esportiu i dels que no. Es pot concloure que els infants de sisè de primària estan més motivats cap a l'educació física que els de cinquè. A més, tal com indiquen els resultats de l'estudi, en els dos cursos els infants que no formen part d'un club esportiu estan més motivats que els que sí que en formen part.

En quart i últim lloc, cal comentar les hipòtesis plantejades a partir de l'anàlisi i dels resultats obtinguts en aquesta investigació, es pot dir que no es poden confirmar cap de les dues hipòtesis. S'ha pogut demostrar en fets reals que l'alumnat que practica esport en un club esportiu no té perquè està més motivat a l'hora d'educació física que els que no en formen part. A més, pel que fa a la segona hipòtesis, no hi ha una relació positiva amb el fet de formar part d'un club esportiu i està motivat durant les classes d'educació física.

En conclusió, el fet de formar part d'un club esportiu no és un factor que faci augmentar la motivació cap a l'educació independentment del gènere i del curs escolar. Per aquest motiu i segons afirma Ortiz de Pinedo (2020), és indispensable conèixer l'evolució i la influència de la motivació dels infants, ja que aquesta és un factor fonamental per tenir un desenvolupament adequat en el procés d'aprenentatge de cada nen i de cada nena pel seu directe impacte amb el comportament d'aquests.

Durant el procés de realització d'aquest treball, m'he anat trobant en diferents situacions i limitacions les quals m'han fet canviar la planificació que tenia sobre aquest. Aquestes limitacions i situacions que no tenia previstes m'han fet que hagués d'adaptar i modificar algunes coses. El fet que ha generat més impacte en el treball va ser la mala configuració del qüestionari. Aquest fet va fer que hagués de fer una còpia del qüestionari per assegurar-me que quan els passés al segon grup no tornés a passar. Aquesta limitació i imprevist va ser que el qüestionari estava configurat perquè els infants que responien que no formaven part d'un club esportiu només responguessin les preguntes adreçades a aquests i al revés pels que sí que formaven part. No va ser així, ja que els infants que sí que formaven part (els quals són la gran majoria) en acabar les seves preguntes, el qüestionari els obligava a respondre les preguntes dels que no formaven part. Tot i això, a l'hora de fer el buidatge per analitzar els resultats, vaig anar resposta per resposta i en funció si l'infant havia respost que sí que formava part o no anava, classificant les respostes una per una. Per tant, vaig adaptar la manera en fer el buidatge i no va resultar ser cap impediment la mala configuració del qüestionari.

L'altra limitació que m'he trobat durant la realització del treball és que no es pot afirmar que el club esportiu sigui un factor que tingui influència en la motivació dels infants cap a l'educació física. Aquest fet indica que hi ha altres factors que sí que influeixen en la motivació els quals no s'han pogut analitzar.

A partir del punt on ens trobem ara, aquesta investigació hauria de continuar en cursos inferiors i en cursos superiors per tal que els mestres i mestres d'educació física puguin conèixer els factors que influencien la motivació del seu alumnat per tal de poder ajustar les activitats a aquestes. Aquest fet es pot relacionar amb molts dels continguts i aprenentatges adquirits al llarg del grau. Aquests es poden resumir en oferir estratègies i recursos per aconseguir arribar a ser una bona mestra i per poder proporcionar uns aprenentatges adequats al desenvolupament, inquietuds, ritmes, motivacions, edats i nivells dels infants. Per tant, aquesta investigació i aquest estudi seria interessant que es fes a les escoles per tal de conscienciar als mestres i a les mestres de la importància que té conèixer el grau de motivació

i els factors que impulsen als infants a estar implicats i actius durant les classes d'educació física. Principalment, s'ha de procurar que tots els infants estiguin motivats a les classes d'educació física, ja que és el moment on tots i totes fan activitat física i es familiaritzen amb valors i normes socials els quals els formaran i els serviran pel seu futur com a ciutadans i ciutadanes. Per acabar, cal destacar la cita d'Escartí i Cervelló (1994):

Por eso, siempre que sea posible, los adultos implicados en la organización de las actividades y competiciones deportivas han de propiciar que los jóvenes participen en actividades intrínsecamente motivantes y que se diviertan en los entrenamientos. Además, para que la experiencia deportiva resulte agradable, han de procurar que los objetivos propuestos y las destrezas que se practiquen se adapten al nivel de los participantes y, en cualquier caso, que en dichos objetivos el énfasis esté en la ejecución técnica o táctica y no en los resultados.
(p.264)

9. Referències bibliogràfiques

- Abreu, J. (2014). El método de la investigación Research Method. *Daena: International journal of good conscience*, 9 (3), 195-204.
- Bennàsar, A. (2021). *Estratègies didàctiques en els mestres per influenciar en la motivació de l'alumnat en Educació Física* (Treball de Fi de Grau). Universitat de les Illes Balears, Illes Balears.
- Cirino, G. (2003). Los intereses como motivación intrínseca en la sala de clases. *Perspectivas psicológicas*, 3(4), 78-82
- Corbinos, X. (2013). *Quins són els factors que incrementen la motivació dels alumnes a les classes d'educació física?* (Treball de Fi de Grau). Universitat de Vic, Catalunya.
- Escartí, A., Cervelló, E. (1994). La motivación en el deporte. *Entrenamiento psicológico en deporte: Principios y aplicaciones* (pp. 61-90). Valencia: Albatros Educación.
- Gilbert, I. (2005). Motivar para aprender en el aula: las siete claves de la motivación escolar, 178, 1-10.
- González, M. C, Tourón, J. y Gaviria, J. L. (1994). La orientación motivacional intrínseco-extrínseca en el aula: Validación de un instrumento. *Bordón. Revista de Pedagogía*, 46 (1), 35-51. <https://hdl.handle.net/10171/18820>
- Hueso, A., i Cascant, J. (2012). *Metodología y técnicas cuantitativas de investigación: Cuadernos docentes en procesos de desarrollo* (1a ed.). Editorial Universitat Politècnica de València.
- Lagunas, J. M. (2009). La motivación en la Educación Primaria. *Isla de Arriarán: revista cultural y científica*, 33, 291-309.

Lepper, M., Henderlong, J., Gingras, I. (1999). Understanding the effects of extrinsic rewards on intrinsic motivation--uses and abuses of meta-analysis: comment on Deci, Koestner, and

Maslow, A. (1991). *Motivación y personalidad*. Madrid: Díaz de Santos.

Miguel, F., García, J., Sánchez, D., Pulido, J., García, T. (2016). Validación del cuestionario de motivación en Educación Física en educación primaria (CMEF-EP). *Universitas Psychologica*, 15 (1), 315-326.
<https://petoolfinder.files.wordpress.com/2018/02/cuestionario-de-motivacion-en-educacion-fisica-en-educacion-primaria-cmef-ep.pdf>

Moreno-Murcia, J., Joseph, P., Huéscar, E. (2013). Cómo aumentar la motivación intrínseca en clases de educación física. *E-motion: Revista de Educación, Motricidad e Investigación*, 1, 30-39.

Ortiz de Pinedo, V. (2020). *Revisión sistemática sobre la importancia e influencia de la motivación intrínseca y extrínseca en el alumnado de educación física de Educación Primaria* (Treball de Final de Grau). Facultad de Ciencias Humanas y de la Educación, Huesca.

Pelletier, L., Fortier, M., Vallerand, R., Brière, N., Tuson k., Blais, M. (1995). Toward a new measure of intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation in sports: The Sport Motivation Scale (SMS). *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 17, 35-53.
https://www.lrcs.uqam.ca/wp-content/uploads/2017/08/ems28_en.pdf

Reeve, J. (1994). *Motivación y emoción*. Madrid: Mc Graw-Hill.

Sánchez, D., Marcos, L., Amado, D., González, I., Gracia, T. (2012). Desarrollo de un cuestionario para valorar la motivación en educación física. *Revista Iberoamericana de Psicología del Ejercicio y el Deporte*, 7, 227-250. Universidad de las Palmas de Gran Canaria. <https://www.redalyc.org/pdf/3111/311126611010.pdf>

Santander Universidades. (2021, 14 d'abril). Motivación intrínseca y extrínseca: qué son y por qué las necesitas [Entrada de blog]. Santander. Recuperat el 16 de gener de 2023, de <https://www.becas-santander.com/es/blog/motivacion-intrinseca-y-extrinseca.html>

Soriano, M. (2001). La motivación, pilar básico de todo tipo de esfuerzo. *Proyecto social: Revista de relaciones laborales*, 9, 163-184.

Valenzuela, J. (2007). Más allá de la tarea: pistas para una redefinición del concepto de Motivación Escolar. *Educacao e pesquisa*, 33, 409-426.

Vallerand, R. (2004). Intrinsic and extrinsic motivation in sport. *Encyclopedia of applied psychology*, 2, 427-435.

10. Annexos

10.1. Full d'informació als participants

Full d'informació als participants

Dades

Títol del projecte: Relació entre el grau de motivació de l'alumnat de sisè de primària cap a l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu.

Nom i cognoms de l'estudiant: Queralt Ponsatí Tuxans, estudiant del grau de Mestra d'Educació Primària.

Centre: Universitat de Vic Universitat Central de Catalunya

Nom de la institució en la qual es porta a terme el projecte: Escola Joan Coromines, Mataró.

Descripció

El motiu d'aquest estudi és identificar si el factor de formar part d'un club esportiu fa augmentar el grau de motivació als alumnes de sisè de primària. D'aquesta manera, d'aquesta es podrà conèixer d'on prové la motivació dels infants a l'hora de fer educació física.

L'objectiu del TFG és:

- Identificar la relació entre el grau de motivació cap a l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu.

Les persones que participin en aquest estudi hauran de respondre una sèrie de preguntes anònimes a través d'un qüestionari. Les preguntes que es faran són per tractar i investigar el tema de la motivació envers l'educació física i el club esportiu. La participació a respondre el qüestionari tindrà una durada de 15 minuts aproximadament.

El participant té dret a retirar-se en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense conseqüències. També té la possibilitat de clarificar dubtes abans d'acceptar i participar i té el dret a conèixer els resultats.

Garantia de protecció de dades

En ser una intervenció grupal, se sol·licita al participant a comprometre's a no revelar allò declarat per altres persones amb les quals interactuï durant el procés d'intervenció.

Per la protecció de dades es fa referència a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i al Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).

Les dades s'emmagatzeman de manera anònima al Google Formularis. Després de l'estudi la investigadora es compromet a no difondre els resultats.

10.2. Document de consentiment informat

 FACULTAT
D'EDUCACIÓ, TRADUCCIÓ,
ESPORTS I PSICOLOGIA
UVIC | UVIC UCC

Març del 2023

DOCUMENT DE CONSENTIMENT INFORMAT

Dades

Titol del projecte:

Centre:

Dades del participant (nom i cognoms i número de document d'identitat):

Persona que proporciona la informació i full de consentiment (nom i cognoms):

Declaració:

Declaro que:

1. He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. M'han lliurat una còpia del full d'informació al participant i una còpia d'aquest consentiment informat, datat i signat. M'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de formular preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. M'han assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. Atorgo el consentiment de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura per duplicat (una còpia per a la persona i una còpia per a l'estudiant)

Data: 07/03/2023

Signatura de la persona participant

 Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
Escola Joan Coromines
Mataró

Data: 7/03/2023

Signatura de l'estudiant (investigador o investigadora)

10.3. Full d'informació a l'empresa/institució

Full d'informació a l'empresa institució

Dades

Títol del projecte: Relació entre el grau de motivació de l'alumnat de sisè de primària cap a l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu.

Nom i cognoms de l'estudiant: Queralt Ponsatí Tuxans, estudiant del grau de Mestra d'Educació Primària.

Centre: Universitat de Vic Universitat Central de Catalunya

Nom de la institució en la qual es porta a terme el projecte: Escola Joan Coromines, Mataró.

Descripció

El motiu d'aquest estudi és identificar si el factor de formar part d'un club esportiu fa augmentar el grau de motivació als alumnes de sisè de primària. D'aquesta manera, d'aquesta es podrà conèixer d'on prové la motivació dels infants a l'hora de fer educació física.

L'objectiu del TFG és:

- Identificar la relació entre el grau de motivació cap a l'educació física i el fet de formar part o no d'un club esportiu.

Les persones que participin en aquest estudi hauran de respondre una sèrie de preguntes anònimes a través d'un qüestionari. Les preguntes que es faran són per tractar i investigar el tema de la motivació envers l'educació física i el club esportiu. La participació a respondre el qüestionari tindrà una durada de 15 minuts aproximadament.

La institució té dret a retirar-se en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense conseqüències. També té la possibilitat de clarificar dubtes abans d'acceptar i participar i té el dret a conèixer els resultats.

Garantia de protecció de dades

En ser una intervenció grupal, se sol·licita al participant a comprometre's a no revelar allò declarat per altres persones amb les quals interactuï durant el procés d'intervenció.

Per la protecció de dades es fa referència a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i al Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).

Les dades s'emmagatzeran de manera anònima al Google Formularis. Després de l'estudi la investigadora es compromet a no difondre els resultats.

10.4. Document de consentiment informat

U FACULTAT D'EDUCACIÓ, TRADUCCIÓ, ESPORTS I PSICOLOGIA
MVC-11090-1002

Març del 2023

DOCUMENT DE CONSENTIMENT INFORMAT

Dades

Títol del projecte:

Centre:

Dades de la persona responsable de l'empresa/institució (nom i cognoms i número de document d'identitat o CIF de l'empresa/institució):

Persona que proporciona la informació i full de consentiment (nom i cognoms):
Maria Rius i Bonjoch

Declaració:

Declaro que:

1. He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat.
2. M'han lliurat una còpia del full d'informació al participant i una còpia d'aquest consentiment informat, datat i signat. M'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
3. He tingut el temps i l'oportunitat de formular preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
4. M'han assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament general (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
5. L'empresa/institució atorga el consentiment de manera voluntària i sap que es pot retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu i sense que això comporti cap conseqüència.

Signatura per duplicat (una còpia per a la empresa/institució i una còpia per a l'estudiant)

Data: 07/03/2023

Signatura de la persona responsable (EN REPRESENTACIÓ DE...)
Departament d'Educació
Escola Joan Coromines
Mataró

Data: 7/03/2023

Signatura de l'estudiant (investigador o investigadora)

10.5. Qüestionari

Motivació i Educació Física

queraltponsati@gmail.com [Cambiar de cuenta](#)

 No compartido

* Indica que la pregunta es obligatoria

Gènere *

Nen

Nena

Altres

Quina edat tens? *

10

11

12

13

Practiques algun esport en un club esportiu? *

Sí

No

EN CAS QUE SÍ

L'educació física és la meva assignatura preferida. (1 gens - 5 molt) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

Puc aprendre més al club i després aplicar-ho a les classes d'educació física. (1 no ho puc fer - 5 si ho puc fer molt) *

- Sí
- Alguna vegada
- No

Faig esport en un club esportiu perquè així el mestre pensa que sóc més bon alumne/a. (1 no ho penso - 5 sí que ho penso) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

La meua família diu que haig de fer esport fora de l'escola obligatòriament. *

- Sí
- Faig esport perquè és el que m'agrada a mi.
- o

Tinc companys/es de l'escola que fan el mateix esport i en el mateix club que jo. *

- Sí, però faig esport perquè és el que a mi m'agrada.
- Sí, faig aquest esport perquè ells també el fan.
- No

M'agrada aprendre coses noves sobre l'esport que practico. (1 gens - 5 molt) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

Quan faig educació física m'ho passo bé. (1 gens - 5 molt) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

M'agrada ensenyar tot el que he après en el club a les classes d'educació física. *
(1 gens - 5 molt)

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

M'agrada ensenyar tot el que he après en el club a les classes d'educació física. *

(1 gens - 5 molt)

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

El dia que faig educació física és el millor dia de la setmana. (1 gens - 5 molt) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

Si no fes esport fora de l'escola les classes d'educació física m'agradaria (1 gens * - 5 molt)

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

EN CAS QUE NO

L'educació física és la meva assignatura preferida. (1 gens - 5 molt) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

Si fes esport fora de l'escola m'agradarien més les classes d'educació física. *

- Sí
- No

El dia que faig educació física és el millor dia de la setmana. (1 gens - 5 molt) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

En el meu temps lliure m'agrada fer esport. (1 gens - 5 molt) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

M'agradaria fer esport en un club esportiu per poder aprendre més sobre esports. *

- Sí
- No

Quan faig educació física m'ho passo bé. (1 gens - 5 molt) *

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

Tinc amics que fan esport en un club esportiu. *

- Sí, tots
- Alguns
- No, cap

M'agradaria tenir més classes a la setmana d'educació física *

- Sí
- No